

2
 ഗുണമുള്ള
 ഗുണമുള്ള
 ഗുണമുള്ള
 ഗുണമുള്ള
 ഗുണമുള്ള
 ഗുണമുള്ള
 ഗുണമുള്ള
 ഗുണമുള്ള
 ഗുണമുള്ള
 ഗുണമുള്ള

శ్రీహయగ్రీవాయనమః

శ్రీ మ గ ం ద్ర భా గ వ త ద శ మ స్కం ధ ము నం ద లి

యథ మందరికిసులభముగదెలియునటుల

Sl. 44318 -
1992

Tel. 1512

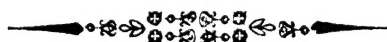
య త్త గా న ము గా.

పాకనాటి - గణపతిరెడ్డిగారిచేరచియింపబడిన -

గో పా ల వి లా స ము .

ఇ డి

సం స్కృ తాం ద్ర ద్రా వి ణో పా ధ్యాయ వై న -

శ్రీ ని వా సా చార్యు ల చే త.

లేఖకప్రమాదాదిజనితదోషంబులబరిపర్క రింపబడి

మ- హా- రా- శ్రీ॥ లేపముదల్యారిగారి.

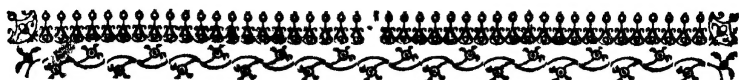
ప్రభాకరముద్రాక్షరశాలయందచ్చువేయించి-

ప్రకటింపబడియె.

౧౮౭౦సం ॥ జూన్ - నెల.

శ్రీరామలింగమ్.

శ్రీ రస్తు,

•శిశి•

గోపాలవిలాసము—యక్షగానము.

శ్రీరామానిను నెంతునాదిమదిలోసీతామనోనాయకా । ఘో
రాకారమదారిదయిత్యహరణాకోట్యర్క-లేజోమయా । నీరేజాస
నసేవితాంఘ్రికమలాసీవాడనన్నేలుమీ । కారుణ్యాకరరాఘవా
న్మపమణీకాకున్ధవంశౌగ్రణీ॥ *

వ ॥ ఇట్లున్మపతియైనరామస్వామినినుతించిహరిహరబ్రహ్మ
దులనేమనివినుతింపుచున్నాడు-

త్రిపుట.

సరికిజెప్పకనురికిమకరినిరికివేగమెదరికినీడ్చియు- గరికినభయంబొ
సగుశ్రీనరహరికిశరణ॥ ౧॥ మంటిరథమటగుంటివిల్లిటజంటనాలుకదండనార
ట-కంటిమంటలమరునిగెలిచిన-ఘనునిగొలుతుక॥ ౨॥ తమ్మిబుట్టినధాతతా
నయిక్కి లోకములెల్ల నేలిన-బచ్చదేవరపదములెన్నెద-సచ్చతిగను॥...*

వ ॥ అనియిట్లువిష్ణుశివ బ్రహ్మలకునమస్కరించి వారిదేవులయినల
క్ష్మీపార్వతి సురస్వతీదేవులనేమని సన్నుతింపుచున్నాడు-

త్రిపుట.

దిగువనుండకమగనియెదవయిబిగువుచూపుచు దెగువతోడను - నగ
వులాడెడికలికిముద్దుల- మగువనెంతుక॥ ౧ ॥ పుట్టుగిట్టువులేనిదేవునిచెట్ట
బట్టినిగట్టునట్టిని- గట్టిగానామదినిదలచెద- దిట్టిముగను॥ ౨॥ వీణెమీటుచు
విభునిచెంతనుజాణ తనములునెరపుచక్కని - వానిపక్షజరాణినలిమల -
వేణిదలతుక॥ 3 ॥

వ॥ ఇటువలెవణింంచి త్రిమూర్తిస్వరూపంబయిన సూర్యదేవునే
మనిగొనియాడుచున్నాడు-

అటతాళం-

ఉదయకాలమునందు బాపనియునికివోలె - గగముని- బొరలుచును బెం
పొందుచేపుని- బొగడికొలుతున్ || అలయకనుమధ్యాహ్నవేళనునబ్బరము
గాజంగమువలె నెవిశ్వములెల్ల నేలెడివాని నెంతున్ || సరగుదాసరి వేషముల
పడిసాయములనూ- లోకముమరుగుమాయలదిరుగు వేల్పును సరగదలతున్ ||

వ|| ఇట్లులోకారాధ్యులవినుతించి సకలవిద్యలకుగతయయిన గణే
శుని నేమనిస్తుతియింపుచున్నాడు-

జంపె-

ముక్కుంటిఫలము లేమెక్కువదేవరయనుచు - ముక్కుంటివిడ్డనికిమొ
త్రేదనువేడ్కన్ || ౧|| కన్నంపులాయముననున్న తేజిని నెక్కి- యన్నివిద్య
లమెసగుచున్నతనిగొలుతున్ || ౨|| వ్యాసవాల్మీకులకుదాసుడయినేవించి-
వాసవాచులకెల్లవందనమొనర్తున్ || ౩|| ఆకాళిదాసాదియఖిలసత్కవుల
కును- బ్రాకటంబుగ నెపుడుప్రణతులాసరింతున్ || ౪|| ... *

వ|| ఇటువలెసకలదేవతా ప్రార్థనంబునునుకవులకు వందనంబును
నాచరించి శ్రీమహాభాగవతంబున దశమస్కంధంబునం కృష్ణలీలలువణాన
సేయదలంచియున్న నొక్కనాడు-

సీ|| నిఖిలగోచరుడయినసీలాద్రితనయుండువిప్రవేషముదాల్చి వేడ్క
తోడ | నొకచేతబెత్తంబును శరీరంబును ముసిముసినగవుతోమోదమున
ను| మధ్యాహ్నవేళ నామందిరంబున కేగుదెంచియునుదకంబుదెచ్చుటనియు|
మాధవుచెరితలుమరచినాడపునీవు రదియింపుమికచాలరహ్యముగను - విను
ముమాపల్కులన్నియువీనులలర | గనుముమోక్షంబుస్త్రీహారికథలవలన|మ
నుముఘజ్ఞానవయభక్తిమమ్మనలది | మనసురంజిల్లిని నెమాధవుండు|| *

క || నడవడిగలిగినయపుడే | బడయంగానగునువిష్ణుపదజిగినన్ ||
విడువకకృష్ణునిచెరితలు | కడువేడుక వెన్నముద్దగణపనిపెద్దా ... *

వ|| అనుచునానతిచ్చి యదృశ్యుండయిన పరమేశ్వరుండని నిశ్చయిం
చి శుచియయిహూర్బుండి భాగవతాథానంబు నెత్తియేతచియింపంబూనినగో
పాలవిలాసంబును యక్షగానంబునను గథాక్రమంబెటువలె||

సీ|| అభిమన్యువుతుండుహర్షంబుతోడను శుకయోగి రాయనిజూచిపలి
కె| దాపసోత్తమమిరుదయి త్యాగికథలెల్ల వినుపింపజేపులకువిందులయ్యెనం

చునికుట్టలై నాడేలమందలోబలరాముడుమతానుబరిభవెన్లె. దెలియజెప్పుము
కృష్ణదేవుని మహిమజన్మసాఫల్యమాజడులకైన . నతనిచర్యలు వినియెద
నానతిమ్ము. యితరములువిన నేనొన్నినిది రేళుపదములెన్నెదనాచి తపంకజ
మున. సరసగుణభామయుపికులసార్యభావం॥ ... *

వ॥ అనియడిగినబరిక్షిత్తునకుశుకయోగీంద్రుండేమనుచున్నాడు.

క॥ శ్రీతరుణీప్రియుచెరితలు. చేతోమోదంబుతోడసిరులునొసంగునాబ్బ
తకములడచిపుచ్చును। భూతలమునవినగగోరుపుణ్యాస్తులకుం॥ ... *

వ॥ మరిన్నేమనుచున్నాడు,

గీ॥ శివునిపూజజేసిచిత్తంబురంజిల్లి . విష్ణుకథలుచదువవిధగలేని। ఖలుల
నెంచచ్చుగరులతోసమమని. మానవేశయోగమతమునుమ్ము. ... *

వ॥ కాపునసకలకల్మషహరంబును మోక్షసాధనంబునుసగుశ్రీమహాభాగ
వతంబుదెలియవివరించెదనాకర్ణింపుమనిశుకయోగీంద్రుండేమనుచున్నాడు

ద్విపద.

వినవయ్యజెప్పెదవిష్ణుకీర్తనము - సనకాదిమునియోగసారమంత్రం
బు - కలుషాంధములనెల్లగాల్చుకార్చిచ్చు - తెలియుముభవతోగదివ్యాప
ధంబు- వేడుకనీకథవినుముదెల్పెదను - యాగిగాబలురోగరోగముల్వీడు- వి
నుపింతుహరికథావృత్తాంతమెల్లి - బనిబూనియామహాభాగవతంబు- అవియె
టులన్ననునవనిలోనచలు - మదమునవిహరించుమనుజుడానవులు - దుష్టులై
చెలరేగిదుర్వృత్తితోడగప్తపుజనులనుగాసివెట్టుచును- న్యాయంబుదప్పియ
న్యాయంబుదలచి- పాయకవిహరించుపాపకర్తులను- భారమానగలేకపడతి
భూదేవి- గోరూపమైబ్రహ్మకొలుపుకుబోయి-కన్నీరువరదలుగాగారుచున్న
సన్నుతాంగినిజూచిసరసిజోడ్చువుడు - ఇదియేమియోయింతియారీలివగువ
గదిసేమునుపటికనకాక్షుడిపుడు - వాడనీలడె స్వేతవరాహముచేత -
పోడిమిచెడనేల-పూబోడియనిన - నవనియిల్లనివలె- నవధారుడేవ - భవ
ములుసేయుచు బలసియుభూమి - వరులుశ్రున్నరెదరువాశ్రువ్వసేమి - ప
రికింపమిక్కిలి భారంబుగాగ - మోవజాలక నేనుమొరబెట్టుకొనుచు - నీ
వుదిక్కినినేను నిజముగావచ్చి- తనవినిభూసతి యడలువారింది - తనమది
లోవిధితలపోసిచూచి - ధరణిభారముమాన్పదగునట్టివాడు - హరియనింది

తిండి యమరులుగొల్ప - యంచవాహనమెక్కి యప్పుడేవేడలి - మంచల
గ్నంబునమాధవుగాంది - మణిమయవస్తువుల్ మరికానుకిచ్చి - ప్రణమి
నిభక్తితోబ్రస్తుతిజేసి యోదేవదేవేశయోదైత్యనాశ - భూదేవికడుబా
భబొందియువచ్చి - పాపకములమోవబాడిగాదనుచు - సీపాదపర్వముల్
శైరసన్నిచాల - భూభారముడిపెడిపురుషులెవ్వారు - ఈబాధమాన్వుట కీ
వెకాదలప - ననివిన్నవించినయంబుజాత్రుండు - మనముననుప్పొంగి మహి
నినూరార్చి - సస్తుతితోడను సర్వేశ్వరుండు - తమ్మిచూలినిజూచి తగని
ట్టులనియె - శనుధభారముదీర్పవడిగనేబోయి - వసుదేవుమదిలోని వాంఛ
లుదీర - జనియించిమస్తులచంపుచునికను - ననియానతిచ్చిన యంబుజాస
నుడు - కమలాత్రునకు మొక్కిరి కడువేడ్కతోడ - నమరులతోగూడి య
రిగెనాక్షణమె. *

వ॥ అంతభూలోకంబున కంసుండనువాడు తనచెలియలైనదేవకీదేవిని
వసుదేవునకిచ్చి వివాహంబుసేయించి యుల్లింబురంజిల్లి వారలకు గజతుర
గస్యందనాందోళిక భూషణాంబరములను దాసదాసీజనంబులనరణంబిచ్చి
చెలియలిసనుపునవ్వుడువారలరథంబుపైనిడుకొని తానుసారథియైరథంబుగ
డుపుచుముందరభేరివృదంగాదివాద్యంబులు చెలంగమార్గంబునంబోవుచు
న్నసమయంబుననాకసంబుననశరీరికంసునకిట్లనియె. *

క॥ తృప్తయగుభగినిమెచ్చగ | నిష్ఠుడవై రథముగడుపుటెరుగవుమీద॥
శిష్టయగునీతలోదరి | యష్టమగభృంబునిన్నహరియించుసుమీ॥..... *

వ॥ అనినయశరీరిపల్కుల కులికిపడికంసుండు రథంబుపై మండిదిగ్గున
ధుమికి చెలియలికొప్పుపట్టి ఖడ్గంబుచెరికి దెగవ్రేయంబూను సమయంబున
వసుదేవుండడ్డంబువచ్చి శాంతవచనంబుల కంసునితోనేమనుచున్నాడు.

ఉ॥ అన్నవునీవు చెల్లెలికినక్కట చీరలుమాడలిచ్చుటో | మన్ననసేయు
టోమధురమంజులభాషలనాడరించుటో | మిన్నలమోశ్రయేనిజముమేలని
చంపకుమన్నమానిరా | వన్నసహింపుమన్నతగదన్నవధింపకుమన్నవేడద॥

వ॥ అనియిట్లువసుదేవుండు వేడుకొన్న సహించిచెలియలిముందలవిడిచి
మరలిమధురాపురంబునకుందోటొక నివచ్చి వారలంబుద్ధులం గావించికిన్ని
దినంబులకుగ్రహక్రమంబున దేవకీవసుదేవులకు బుట్టినబిడ్డల వధియింపుచు
న్నంతజనాదీనుండు శేషునిరావించినీవు ధేవకీగభృంబుననుండుమని వనిచి

ననతండలుల గావింపనంత యోగమాయనుబు తైంచిదేవకీ గర్భంబుననున్న
పిండంబునునందుని భార్యయనినరోహిణీదేవిగర్భంబునందునిదిరమ్మనిననది
యటువలెనేయునిచినరోహిణీదేవి గర్భంబుదాల్చి సంపూర్ణ శరీరునిగాబల
భద్రునింగనియె నదిమాచినందుండు పొంగుచుండెనంత కొన్నిదిఫంబులకువి
ష్ణుదేవుండుతానును దేవకీదేవి యుదరంబుంబ్రవేసించినంత గంసుండవ్యమ
గర్భంబుదాల్చినతనచెలియలింగనిభీతిల్లకయుండెనయ్యవసరంబున దేవకీదే
విగర్భచిన్నెలెటువలెనుండెను॥

అర్థ చంద్రికలు

భామచెక్కు-లదివి-పలుచనయియుండె॥బలుసన్నమానడుము-బళు
పుగనిపించె॥ - పసిమిచాయలమేన-బాండిమముదోచె॥ - నాతికుచముల
మొనలు- స్లనయియుండె॥-మన్నురుచియయితోచె-మగువకునునపుడు॥-
కుడుపుకొంచంబాయె- కోమలికిదినము॥- వస్తుఞాయలమీద - వాంచలు
ప్పొంగె॥- అతివచెరియించుటల - నలమటలుబుట్టె॥- చెలులరమ్మనిపిలిచి
చేలాగులందు॥ ... *
వ॥ ఘరీతినున్న చెలియలింజూచికంసుండుభ్రమ సెనట యెటువలెను॥

గీ॥బయలుమాటకుజింతిచిభయముతోడ । దిగులుమదిజొచ్చియేమి
యుదెలియలేక । తనచుచెలియలియప్తమతనయుచేత । జూపునిజయమనికంసుం
డుచాలవగెచె॥ ... *

వ॥అంతకంసుండెటువలెనుండెను॥

జంపె,

దేవకీగర్భమున దేజరిల్లెడుశౌరి - భావమంతయుదెలిసి పదిరికం
సుండు ॥ కావరంబుననసురకాంతలనుబిలిపించి - కావిలుండగబనిచెగడుభీ
తితోడ ॥ తావుతావులనెల్లదగువారినియమించి - దేవకినినేమరక తెగువతో
నుండె॥ ॥ ఏవేళనాసలినినేమరకచూచుచును - నీవిధంబునరాత్రిలిటుగా
చియున్న॥ ... *

వ ॥ అంతమొక్కనాడుకావిలియున్నవారునుమంత్రసానులునునలసి
నిద్రించుచున్న సమయంబుననిశీధవేళనప్తమిరోహిణీయందు దేవకీగర్భంబు
వెలువడిహరితనిజరూపంబుచూపెనటయెటువలెను,

సీ॥ నీలమేఘచ్ఛాయ నెరసినదేహంబుపసిడిఛాయలమిందువచ్చడం
బు! తమ్మిరేకులసోగతగినకన్నులబెఱ్ఱుమకరకుండలకాంతిములయుతెఱ్ఱు-
శంఖచంక్రగదాదిశౌర్యసాధనపెంపుకరములునాల్గునుగలుగుసొంపు! కంఠ
దేశంబునగొస్తుభమణిదండదీప్తులగుంపులుదిశలునిండ! జక్కదనమునభాసి
ల్లుసంతసిల్లు! మొలకనవ్వును మోమునముద్దుగులర్! దల్లివిసబలైమిక్కిలి
దయదలిర్ప! సారసాక్షుండుభక్తమందారుడవుడు॥ ... *
*

త్రిపుడు

అన్నువినవేకంసుకొరకయియవతరించినకృష్ణదేవుడు - నమ్మియుండు
మునాచుపలుకులునలిననేత్రి-చిమ్మిరేగినదనుజవరులనుగమ్మిరణముననెమ్మెల
డతును! మిమ్ముబాధలబెట్టెవాలికిమిత్తిననుమి! తెమ్మువేగమెనీదుపురుషుని
తెమ్మునుమ్మిచటికినిబాడగనయొమ్మిగూడినసతులుదెలియకరమ్మనీవు॥ ... *

వ॥ అనినవినిమాయావాదిశిశువుతోమగువయేమనుచున్నది.

జంపె-అన్నవినుమీకంసుడెన్నిబాధలబెట్టె! నన్నిటిసొర్చితిమియ
న్నమేమిపుడు! నిన్నుగన్నప్పడేవన్నెగాంచితినికను! నెన్నికర్తములున్నగ
న్నంటవెరచు! కొన్నిదినములుగాసికోర్చియున్నంచులకు! గన్నులకుజల్లుగా
గాంచితినిన్ను॥ ... *

గీ॥పాపమెల్లవీడుపరమాత్మనినుజూడగన్నతండ్రిబంధకములువీడుక
రుణయంచుమనుచుగమలాక్షువేడిన! వేగబంధకములువీడువచ్చె॥ ... *

వ॥ అంతవసుదేవునకుసంకెఱులువీడినకామాదిష్టణంబులడంచిన
యోగిచంద్రునిచందంబునవేగవచ్చిపరంజ్యోతిమయందైనబాలునిజూచెన
టయెటువలెను॥

సీ॥ జలరథదేహునాజానుచతుర్బాహుసరసీరుహాక్షునిశాలవత్తు!
జారుదాశంఖచక్రవర్తవిలాసుగంఠకొస్తుభమణికాంతిభాసు! గమనీయకటి
సూత్రకంకణ కేయూరుశ్రీవత్సలాంఘనాంచితవిహారు! నురుకుండలప్రభా
యతకుంతలలలాటువై డూర్వమణిగణవరకిరీటు! చాలుబూణేందరుచిజా
లుభక్తలకో! పాలునుగుణాలవాలుగృహవిశాలు! జూచితిలకించిపులకించి
ద్యమందియుబ్బిచెలరేగివసుదేవుడుత్సహించె॥ ... *

వ॥ ఇట్లున్నబాలునిజూచివసుదేవుండుతనమనంబునహరియనితలంచి
సాష్టాంగదండప్రణామంబాచరించిముకుళితహస్తుడైయేమనుచున్నాడు.

జంపె,

శరణు శంకరమీత్ర శరణుర విశేషనేత్ర - శరణు హరిదిగాత్ర శరణుము
నిస్తోత్ర॥ శరణుదశవిధవేషశరణుధానవదూష - శరణుకౌస్తుభభూషణశరణు
గజపాషా॥ శరణులక్ష్మీవక్షశరణుమనర్థశేష - శరణుసజ్జనపక్షశరణార్థిరత్న॥

వ - అనియిల్లువినుతించినముద్దులుగులుకుపాపంఁడేమనుచున్నాడు,

ద్విపద-వసుదేవచెప్పెదవరుసతోవినుము - మసుకలశిశువునయిమహిమీ
దబుట్టి - కేరసునిమదమెల్ల ఖండించివైచి - హింసలన్నియుదీర్తునిక వెరపేల-
పూనితీసిమాయభూసురవినుత - నేనువిష్ణుడనుమ్మునీమదిలోన-శిశువనియెం
చకుశీఘ్రమేసివు-నిశివేళయాదవునిలయంబుజేరి - భామనంచునిభార్యప్రక-
లోడించి-కోమలిగన్నట్టికూతునుదెచ్చి - దేవకింకదిచ్చి తెగువతోడుతను-నీ
పుయెప్పటియిల్లు నేర్పుతోనుండు - మనియానతిచ్చినయాశ్చర్యమంది-విను
తుడయి కృష్ణుని వేగంబెకొనుచు-నొరులెరుంగకయుండ నెకజాములోన-నరు
దుగాయమునయునతివేగదాటి - రేపల్లెపురినడు రేయనిజొచ్చి-పాపనివాస
తిప్రక-లోడించి- యాయాడశిశువునునతివేగమునను - మాయగాగొనివ
చ్చి మగువకందిచ్చి-యిన్నినిత్రంబులనింతితోజెప్పి - యన్నితానునుమరిచి
న్లుండెనతడు॥ *

వ॥ అప్పుడా యాడుపాప కావు కావున నేడ్చిననిద్రపోయినమంత్ర
కాసులులికిపడిలేచికంసునీచేరంబోయినీచెలియలికి విడ్డపు టైనని చెప్పినపని
నుతండదరిపడిలేచివచ్చువిధంబెటువలెను॥

జంపె,

తలవెంట్రుకలువీడమొలచీరదిగజార - నలుదిక్కులునుజూచియల
యగలివచ్చె॥ అలభీతిదగదొట్టిబలుక త్తిజేబట్టి - తెలివెల్లయటుబెట్టితెం
తోకదిసె॥ - మమతలటువలెహెచ్చిమంత్రసానులమెచ్చి - తమకమున
రిట్టిదాజొచ్చెనపుడు॥ *

వ॥ అచ్చటికిదేవకిదేవియడ్డంబువచ్చియన్నతోనేమనుచున్నది.

అటతాళము.

అన్ననీకునువైరిగాదిదియాడపాపా-తెలియగ నెన్ననీకునుగోడలిం
మిభయము - చెల్లెలికినీశిశువునీయవెచెల్లుగానూ - మొక్కె-ద-జల్లుగా
నెల్లుచుండుముచంపబోకు- శిశువుదీనినిపుహత్యయుజేయనేల-కడగెడు

పశువు మొదలగు వానిజంపుటపాతకంబు - నీకుహత్యయుజేయ నేటికినిలుపుము
న్నాచెప్పెద - భీకరంబుననుండునీవికభీతిమాని - ఆడవారలజంపనీకిదిపా
డియగునా - యుడుగుము - వేడెదనునిన్ననుచుజేవకివేగ మ్రొక్కె

వ॥ మఱియుకంసుడుమదాంధుడై చెలియలినినదల్చినభయపడియా
యన్నుబిడ్డనునక్క-నచేచిగడగడవడంకుచున్న నెనరు లేకయప్పావకముం
డాశిశువు పాదంబులూడిసిదిగిచి బిరబిరం ద్రిప్పి నేలపైవై చినపాపదిగువ
బడకయాకాశంబునకెగిరి శక్తి స్వరూపంబై తనయెనిమిది హస్తంబులచక్ర
గదాచాపఖడ్గా దిసాధనంబులుధరించికిన్నరగంధర్వసిద్ధసాధ్యులుగొల్వకం
సునింజూచిపకపకనవ్వియప్పుడేమనుచున్నది ॥

గీ॥పాపకముండునిజంపబాలుడొకడు॥పొదలుచున్నాడు రేపల్లెపుల్లనం
దునతడువగవాడునీకునునరసిచూడనిజమునిజమనియామాయ నెలతజనియె॥

వ॥ అప్పుడుమాయాశక్తి పలుకులువిధికంసుండు వెరగుపడివసేదేవదేవ
కీదేవులనదోషంబులుడి గివారలసంకిలువిడిపించి వినయంబునబూజించి
వారలకుపచరింపదగువారిని నియమించి తానునుతనమంశ్రులునుకృష్ణుని దె
చ్చుటకుండగినయాలోచనలు సేయుచుండిరంత తెల్ల వారినరేపల్లెలోనంచుని
కిగొడుకుబుట్టై ననినవినిగొల్లులుసంభ్ర మించుచుండగోపాంగనభోగుంపులు
కూడిపచ్చుచుదమలోదామేమనుకొనుచున్నారు॥

గీ॥పమ సొముఫలముయింతప్రొద్దనవారతా । వింటిమబలలారవీనులల
రొమనయశోదచిన్నమగువనుగ నెనటచూచివత్తమచ్చునుదతులార॥ ... *

ప॥ ఇటువలెనవ్వుచువచ్చి బాలునిజూచిసంతసిల్లుచున్నంతప్రొథాం
గనలుశిశువునకుజలకంబొచిరటయెటువలెను॥

ఏకతాళము.

నీటిలోబొదలెడు మేటికిదొలకరి-నీటునజలకముబోటిఘటించె- ముగ్గు
రుమూతులమూలంబితడనిజగ్గుగనుగి డెజక్కెరబొమ్మా ॥ హతులఘణిపై
మెల్లగబొరలెడు-చిత్త జపనసుని నెత్తులనిడి రి ॥ సృష్టికర్తయైచెలగెడు
వానికి - దృష్టిదీసిరాతెరవలువేడ్క ॥ కావుకావుమను కలకల ధ్వనిని
కావుకావుమని క్రతుభుజులనిరి ॥ దివిజులుతానును దేవాధీశుడు - అవిరళ
భక్తినినపుడేపొగడె॥ *

వ॥ ఆసమయంబున గోపకాంతులు పాలునేతులవ సంతంబులూడి
రటయెటువలెను.

త్రైభంగులు.

పసుపునందరు మేనబూసి-మంచిపా నేతులుచల్ల బోసి॥ బిసరుహాక్షు
లుగుములుగూడి - దొడ్డ - బిడ్డనుచువసంతమాడి - గోపకాంతలువగలుచేర్చి
శౌరి - రూపురేఖలుమదినిజేర్చి॥మాపురేపును ముద్దుబాలా - మన-చూపుల
కువంతాయెజాలా॥ ... *
ప॥ ఇటువలెవసంతంబులాడిఅల్లం నేరేడ్లలోయని బాడిరటయెటువలెను.

అల్లం నేరేడ్లలో॥ చెలగిక్యష్టుండునుచుచెప్పరేమీరు ॥ అల్లం ॥ కరివే
ల్పునునదొరకుకలిగె నేనేడు॥ సిరివరునివలెనితడుచెలగుచున్నాడు॥ అల్లం॥ త
రుణియశోదమతనయుడైనాడు॥ గురికానివలెనితడుగురియుచున్నాడు॥ అల్లం
మింటపువ్వులవానమేనగురిసేనె | కంటిరేఖామలువేడ్కమెరసేనె॥ అల్లం॥
జంటబాయక శివుడుసరగకదిసేనె | కంటిరేయాబాలకళలుమెరసేనె॥ అ
ల్లం ॥ అరుచుగానప్పరసలాడియేగెదరు | సవగుననుజూడరే సతులారమీ
రు॥ అల్లం ॥ రంగలరజేజేలుపొంగుచున్నారు | పొంగల్లబెట్టేముపురుడెపు
డుదీరు॥ అల్లం నేరేడ్లలో॥ ... *
మరిన్నివెన్నెలలుబాడిరటయెటువలెను.

నూకాలమ్మానుగొలువగానేవెన్నెలాలలో | వీరు | నూకానికిబెండ్లియ
య్యెవెన్నెలాలలో-సత్తిదేవినివేడుకోగ - వెన్నెలాలలో-అట్టె-బట్టిగాడుబ్ర
తికినాడువెన్నెలాలలో - పోతెరాజునుగొలువగానే - వెన్నెలాలలో- మన-
పోలిహతురువేకటాయె - వెన్నెలాలలో - ఎఱ్ఱసానికిగొలుపుసేయ-వెన్నె
లాలలో - పెద్ద-నత్తాపుపేయలీనె-వెన్నెలాలలో- అక్క-అన్నసాకబోయె-వె
న్నెలాలలో - నిపుడు-లెక్క-లేనికడుపులాయె - వెన్నెలాలలో- కుందలన్నపు
ణ్యమున - వెన్నెలాలలో- మననంచునికికొడుకుమట్టె - వెన్నెలాలలో-పొంగ
ళ్ళుబెట్టెదమురారె - వెన్నెలాలలో-మంచి-బోనాపుముద్దలాడుదము - వె
న్నెలాలలో - జాతరాలు సేయవలెనేవెన్నెలాలలో - నీ - జాతునినడవడి
క-వెన్నెలాలలో॥ ... *
వ॥ ఈరీతిగోపమగువలుప్పొంగుచుపురుషు తొమ్మిదిదినంబులుదీర్చుతద
సంతరంబయాబానినితొట్లలోనునిబిజోలపాటలుబాడిరటయెటువలెను॥

క॥ జోజోగమలదళేక్షణ, జోజోవృగరాజమధ్యజోజోకృష్ణా | జోజో
పల్లవకరపద, జోజోపూణేంద్రవదనజోజోయనుచుకా, ... *
ప॥ ఇటువలెవసంతంబులాడిఅల్లం నేరేడ్లలోయని బాడిరటయెటువలెను.

వ॥ మఱిన్నిజోలపాటలుసాడిబయటవలెను.

జోల లు.

జోలబాడెదమిపుడు సుందరాంగులము - జోలలకునిదుర బోసొంపు
చూచెదము॥ జో॥ శ్రీమహాలక్ష్మితోజెలగితిరిగెదవు- మామందలోనాడును
రిగితిరిగెదవు - వేమారుకేరుచునువేడ్కలందెదవు- ప్రేమతోగొల్లలకుబెం
పుజూపెదవు॥ జో॥ రేపుమాపుననీవులేపల్లెయందు- గోపసతులకుముద్దు-గు
లికేటిపొందు- జూపుచునుసతతంబు సుఖములేవిందు - నేపుననుపల్లవులనేలి
లివియిందు॥ జో॥ చక్క-దనముననీకుసరియెవరులేరు - మక్కువతోజెలులె
ల్లనురిగితిరిగెదరు-చక్క-గూడేవతలుసందడించెదరు- మ్రొక్కిపొగడుచువా
రుముదముజెందెదరు॥ జోజో॥ *

వ॥ ఇటువలెవేడుకపడుచున్న గొల్లపల్లవాధరుల యుల్లంబురంజి
ల్లసందు డ్యుత్సాహంబున జేలంగుచుభూసురోత్తముల రావించినామకర
ణంబుజేయించి విప్రులకులక్షపాపిమొదవులదానమిచ్చి కనకనకభూషణాం
బరముల గృహులంజేసిపనిచి పరమహంసంబున సుఖంబుండెనని చెప్పినది
పరిక్ష న్నరేంద్రుండు శుగయోగీంద్రునితో నవ్వలికథావృత్తాంతం బేమని
యిడిగిని నతండేమనిచెప్పుచున్నాడు॥

ద్వి ప ద.

నందునికులసతి నాలియశోద - కందపకజనకునికంటినటంచు - నొక
వేళనుప్పొంగునుల్లంబులోన సకలంబుదామరచుజన్నిచ్చునపుడు - మనుజ
నీలలుదాచిమరచియాయంతి- యనుదినంబులువలెననుమానపడుచు- శిశువు
సుదలపోసిచిన్నినాయన్న-మిసిమిగాతోడ్గిలోమెల్లనిదించు- మనుచుముద్దా
డుచునను మోదమునను- మెనరనుయ్యలనుంచియోయయ్యనీకు- జోలబాడె
దగ్గస్థజోకొట్టుమనుచు- జోలలుబాడినసొంపుతోనతడు - సదయుడైనిద్ర
చుసరగమేల్కొంచు - సుదతులుబిలచినజూచునవ్వుచును - నీరితిబహుమా
యలింపులుమీరగేరుచుసతతంబుకేశవు ॥ ఉండ - కంసునిపంపునగిరినరా
కాసి - సంతయింపగరానిచక్కనిరూపు - పనితయైచెలగుచువనుదేవసుతు
ని ప్సబూనితెగటాచిపరచివచ్చెదను - ననుచుపంతములాడియలివేగము
నను - మనుజవేషముబూనిమగువచందమున-బాలింతరాలని ప్రజలెల్లజూడ
పాలిండ్లగరళంబుపైటతోనడిచి - మనసజుట్టింపు మదవంతియనగ-దసులత

వాడంగదలిరాకుబో - వసయున్మిరియంపువాసనలమర-బసపుసోకులవె
 ల్లవతముధరించి- పసినిచాయగమేనబ్రభలుప్పతిల్లి- బసివిడ్డతల్లి గాభామాల
 లామితలకువాసనకట్టతగసంఘటించి- మొలకనవ్వులమోముముద్దులుగులు
 క-పాపపునాదయిత్యభామమెల్లగను-రేపల్లెపురిజొచ్చిరేవంతరాలు॥ ...*

వ॥ ఇటువలెవచ్చినభూతకీచల్లలమ్మువిధంబెటువలెను.

క॥ రక్క-సిరూపముడాచియు! ఒక్క-నియాముద్దుగన్నచల్లోయను
 చుకొక్క-నవీధినిరాగా । నక్క-రగాగొల్లపడతులందరుజూడె॥ ...*

అటతాళము.

నెత్తిమీదనుచల్లచాసయినెలతకమరా-నుదటను-బల్లిబొట్టునుకావి
 చుక్క-యుమాత్రిమెరయె॥ కున్నకనునవరంజియడ్డిగన్నపేరు సందిట-గు
 త్తనొతాయితలబంతులుగుడ్డమునురె॥ చిత్తములురంజిజనులకుజెలుపు
 దోపాజూచుచు చిత్తిజునితేజునుచునెంచిరిచితములను॥ ... *

వ॥ మరిన్నెటువలెను,

ఏకతాళము.

కాటుకరేఖలుకన్నులబెళుకులునీటులుగులుకగపాటలగంధిముక్కు-
 ముంగరయుముత్యపుకన్నులు! చెక్క-లతళుకులుచక్కె-రిబొమ్మా! నీలపుగా
 జాలునిగిగమెరయిగ । గాలియందియలుఘలుఘలువనగె॥ తమకపుచూ
 పులదిరుణులుజూచుచు! గమకముతోడనుఘనముగనడిచె॥ ... *

త్రిభంగులు.

గిలుకుమెట్టెలరవళిమొరయ-గొప్ప-కులుకుకుచములురెండునొరయ
 పలుకుపలుకుకుతేనెలొలుక- ముద్దు- కలికియనుదనువగలుకులుక । మోవితే
 నియవించుజెలువ-వంచి తావిగంధముభుగులుకొలుపదీవిమించినసొగసునె
 రువ-లోచూడ - భావమునకుటిలంబుబరువ ॥ వారచూపులవిటుపిడాయ
 వ-రుడు- కేరిశరములుపొంచివ్రేయ ॥ మారుమలయుచువీధివెంట- జెలుల
 తో-సారెసారెకునవ్వుకుంటు॥

అప్పుడాకిపటపురక్క-నిచల్లలస్నేనటయెటువలెను.

జంపె.

చల్లచల్లయనుచుచల్లస్నేవించలుగ- బల్లవాధరిజనులయల్లములుజే
 లగ ॥ ఓచెల్లెసురలకునుయొప్పిదమునాచల్ల-నాచల్లగొనరా-రెవాచెల్లెలా

రా॥ డెల్లుగాదేవతలుచల్లకొరకయిమున్ను- దల్లిడింపుచుగడలిదరువలేదట
రె॥పగడములకీచల్లిపదియిత్తునీదిమిన్న-జగమెరింగినచల్లిచపాలాతలులారా
ముత్యములకీచల్లిమూడేసిపట్టరే- అత్యంతమోదమునసంగనామణులు॥వజ్ర
ములకీచల్లివరుసతోనాల్లేసి - వజ్రదాల్చినసుధకువచ్చునిదిజోడు ॥ అనుచు
వీధులవెంటనరచిచల్లివ్వుచును-జనెనునందుండున్నసదనంబుజేరా॥ ... *

వ॥ అంతభూతకిమాయావిసౌ దియైనందుని నగరుప్రవేశించిత్లో
లోనున్న చిన్నిముద్దలబాలునింజూచి నిట్టూర్పులు నిగుడించుచు దనప్రతిష్ఠ
చెల్లించుకొగలననిచల్లిబానడించియచ్చటనున్నయశోదతోనేమనుచున్నది,
జంపె,

అక్క- నేబొరుగూరు తిక్కయెక్కినయటుల- చక్కవచ్చిది నిటసుజల్లి
మ్ముక్కను॥చిక్కి-తినిచ్చటనుజేపెజన్నులపాలు-కిక్కిరిసెనక్క-క్కనిక్క-
మిదిమామ ॥ గ్రక్క-ననుజన్నిత్తువెక్క-సములాడకుము- మక్క-వతోనిక్క-
డసెమధ్యాహ్నమాయె॥ ఒక్క-నిమిషంబయినవోయచ్చమాపాప- పక్క-
జేరుకచనులసాలెద్రావు॥

అనిమటిన్నేమనుచున్నది.

లిటతాళము.

చిన్నిముద్దలపాపకిచ్చెనజన్నుబాలు-నీవును-గన్నత్లవిగానడిగెద
సన్నతాంగి॥నిన్నమొన్నటిబాలుడనుచును నెన్నినావో- నీమది-సన్నతాం
గిరొయరయనితడును వెన్నుడవ్వా ॥ నిన్నునన్నునుదెలియజూచునుదన్నగా
ను-చినుమిపు-డన్నిమర్మములను నెరింగినయన్నయితడు॥ పిన్నప్రాయము
నాడెబిడ్డనుగన్నదాన మిక్కిలిచన్నుగవలనుబాలుచేపెనువన్నెలాడి॥ ... *
వ॥అంతయశోదకపటాశ్చరాలిమాటలువినిసహింపకయేమనుచున్నది.

కురువజంపె.

ఎవ్వతవెయోముద్దుగుమ్మనీవు- నిందేలవచ్చితివెకొమ్మతోట్టివద్దికీజే
రరాకు-మాబిడ్డ - చుట్టుతిరిగెదవేమెనీవుపలుకుపలుకుకుదేనెలొలుక-నిచట
గుటుకకుముపోచిన్నిచిలుక॥ రచ్చలేలనెశిశువుచెంత - నికను-ముచ్చటలుచా
లించుచెంత॥నాయమెంతువెపాపజాతీ - నీవు-మాయపాదివియేలనీతి-మొ
గవారువచ్చేరులేవే- నీతో- మొగమాటమికచాలుపోవే ॥ నీటుచూపకునీవు
మగువా-మాతో-మాటలాడకులెము,తగవా॥

వ॥ అనినవినిభూతకీయేమనుచున్నది.

క॥ పాలిండ్లు చేసెయిండగ । బాలిచ్చెదశిశువుకనినబనిగాదనచు॥ బా
లింతరాలవిటువలె బాలించకవలుకదగు నెపడతులునవ్వ॥

మరి నేమనుచున్నది,

జం॥ పే,

ఓయన్న యిదిసీకు మాయమ్ము లయితోచ - నాయమ్ము గాదునా
పాయమ్ముజూడు ॥ కాయమ్ముతినగాక కాయమ్మువడదాకె-తోయమ్ములివ్వ
వేమాయమ్మునీవు । దాయమ్ములాడుదముతరుణిసీమది మెచ్చ॥ నాయమ్ముగా
వచ్చి గేయమ్ముజేరె॥

మరి నేమనుచున్నది,

ఏకతాళము,

తోరపుచనుగవచుగ్గము వెడలెడి-జేరిచూడవేచెలియరొసేపు ॥ భారవూ
రొమ్ముకు భారములాయెను - దూరమునడిచెడువారముగాము- నేరముగా
దీఘేరముజూడవే-క్రూరము సేయకవారిజగంధి - సారంబెరిగినసఖయ
పునీపుని-స్సారము చేయకువారిజనయనా॥

వ॥ అనినవినియశోదయేమనుచున్నది,

జం॥ పే.

ఇదియేమి పోరామెమదిరాక్షి నాతోడు - బదరకుముచాలించుపది
వేలువచ్చు॥ అచరుబెచరును లేకవదిరెదపుపలుమారు - చచరురాలపుశి
శువునిమరచేపెదపు - కదియగంపునువచ్చుమదిరపానివీసేపు - పదిరిదిగ్గున
నట్టెభ్రమశితిరిగెదపు *

అటతాళము.

ఒరులశిశువులనిప్పుటంచును నువిదనీపు-నూరక - పొరలినను సీకీయ
జూతురెపొమ్మువడిగి॥ సురులకైనను దేరియచ్చటచూడరాదు - సీవిక-మరులు
పుష్పినదానివలెనేకొరలెదేమె ॥ కురులువీడగవిరులుజారగగొమ్మనీపు. వగ
చుచు-సిరులజెలగెడిశిశువునిప్పునివీరవలదు॥ *

వ॥ అనవినికపటవేషధారియశోదతో నేమనుచున్నది.

జం॥ పే.

గొల్లవారముమేము పల్లవాధరివినవే - చెల్లిబో నామాటకల్లగా
దన్ను॥ పల్లవులకెల్లమరివల్లభుడునీప్రియుడు - బల్లిదుండతడుమాయెల్లరకు

విభుడు॥ మొల్లముగయాదవులవల్ల మీడొరతనము-చెల్లుబడియయ్యెనిక జెప్ప
నేమిటికి॥ ... *
వ॥ అనినకుటిలాశ్చరాలిమాటలకు మెయిమర చిన్లుయగోదయుగో

పికలుభ్రమశియూ రకున్నసమయంబునభూతకితొట్టితచేరంబోయిమాయ
లువన్ని గోపాల శేఖరుని నెత్తు కొనిత నతోడ మీద నిడుకొని చన్నగు
డువనిచ్చినప్పు డెటువలెనుండెను॥

క॥ జగములుకుక్షినినునిచినభగవంతుడుతానుచిన్నబాలునివలెనే వగలా
డితోడలమీదను-నగమానినయటులదొచెనాతికి వెగటయి॥

అప్పు డెటువలెనుండెను.

అటతాళము,

తొడలుమీదనుగొండవలెనేతోచెనెంతా - భూతకి - యొడలుమరచ
టుతానుబన్నినయమములెన్నె - వెడలవచ్చునువీనినెత్తు కవేగముననుని
ప్పుడు-అడవసాగెనుమెదలనీయకయచ్చెల్ల - బడలికయిదేహంబుచొక్కె-
నుబాపగాడు - యీతడు-కడకబోకటుమాయబ న్నెనుగంసవయిరి॥

వ॥ అనుచుదలపోయుచున్నంతకపటనాటకసూత్రధారియయినశ్రీకృ
ష్ణుండాకొన్నశిశువుచందంబుననావురావు రనుచుస్తన్యపానంబు జేసెనట
యెటువలెను.

ప్ర పు ట.

పాలకడలినిబవ్వళించిన పాలుమాలికలెల్లదీరను - బాలపాపడు వీష
ముచన్నులపాలుద్రావె॥ ఫాలలోచనుడైనశంభుడుకాలకూటముమ్రొంగి
గళమున- నేలనిలిపెనటంచునప్పుచుగ్రోలెనతడు ॥ గాలిమేతలవైరినెక్కె-
డిమూలచుంపకువిషముగలదే - యేల తెలియకవచ్చె రక్కసిచాలభ్రమశి॥
పాలువిషమనియెంచ కేమోనీలవణుకం డాటలాడుచు - బాలికామణిర
క్తమాంసపుపాలుద్రావె॥

వ॥ అప్పుడు భూతకి కపటమాయలుమానియప్పటి నిజరూపంబుతోగూ
లెనటయెటువలెను॥

అటతాళము.

చిటెకుపాటుకునులేక స్రుగ్గెనువిటుకురాడి - ధరపై - చటుకుననుబ
లుకొండవలెనేదైత్యురాలు మాయవేషంబెచటడాచెనొమాయలాడిదేహ
ము - మాయకరమెతోచె నపండుమానవులకు ॥ ఇహిరూపము గొలుసుగ

చుట్టెభ్రమశి-హామని-గట్టిగానిదిదయ్యమనుచునుమిట్టిపడిరి. . . . *

వ॥ అప్పుడుగొల్ల లేమనుచున్నారు.

శ్రీ పుట.

దుష్టతనమునవచ్చియిచ్చటనిష్ఠురంబుఁపలికెనిప్పుడు- నిష్టతోనీశిశువు
నెత్తెనుగప్పజీవి॥మాయబన్నుచున్నివంతలమరులుకొలిపెను నెవరెరుంగని-
కాయముననీశిశువు నెత్తుకగాసిపెట్టె॥ తెలియమైతిమిదీనితనుకులు తెలిసి
ముండినవీధిలోపల- నలియగొట్టటుపారవైతుమునాతియనక॥ *

వ॥ అంతయశోదభ్రమశి వికృతాకారమయియున్నరాక్షసింజూచి
వెరగుపడియప్పుడేమనుచున్నది.

ద్వీపద,

భూతకిగూలినబొగలియశోద - భీతిగ్లిగొబ్బున విడ్డనునెత్తి-నాయ
న్నవెరచితేననుగన్నతండ్రి - మాయచేమేనులుమరచినయ్యెనిప్పుడుతెలి
సెనునీలాగుదీని-చొప్పెల్లకనుగొనజోద్యంబులాయె - ననియనివగచుచునతి
నెలుదాను- ననుమానమంతయునప్పుడుదీర - దేవుల్లకునుమొక్కి-దృష్టులు
సి - కావిబొట్టునుబెట్టికట్టుముల్ ముడిచి - రక్షరేకులుగట్టిరఘురామువే
రిరక్షించుమనుచునురమణిపాక్షిఁంచె - బెరుగునన్నంబునుబిండిదీపంబు
సరుతుగాకుంభంబుకుడుములుండ్రాళ్లు - సరగనివ్యాళించినఫిహారవైచె
సంతటనానందుడఖిలయాదవులు - వింతలాయెనటంచువిస్మయంబంది - వే
మెవరతెంచివెలదిశరీర - మీగతిమన్ననుయిదియేమొయనుచు - గొండ
కైవడిధరగూలినదాని- దండియెమ్ములమేనదనరినదాని - కరుకుకోరలనొ
సగలిగినదాని - విరసంబుతనలోనవీడినదాని - కన్నులుబిలములగలిసొప్పు
నాని- చన్నులజగివిగిసడలినదాని- బెడదనాలుకమించినేలాడుదాని- తొ
రినచేష్టలుదొలగినదాని - వికృతవేషంబులువెలసినదాని - ప్రకృతిస్వభా
సంబుబయలయినదాని- పాడుదోచెడుమోముపరువైనదాని - చూడజూడ
భీతిజూపెడుదాని- చూచిగొల్లలుకడుచోద్యంబునొంది - యీచిత్రమును
నెన్నడెరుగమటంచు-గొడ్డుండగత్తులగొందికొంపోయి-దొడ్డురాకాసీనిమం
లబెట్టి- దరికొల్పబీనుగుదగ్ధమానపుడు - సరిలేనినొకమహాజ్ఞులగానెగ
- పొగచుట్టుముట్టినభూనభోంతరము-అగరుగంధపుతావియమితమైతోచె
రనరభేచర సుముఖులందరును - నరుదందిచూడంగ నాశ్చర్యమునను -

చిక్కుల నెలయంగడివ్యతేజంబు - గ్రక్కునశ్రీకృష్ణుకాయమండడగ. ... *

వ॥ అనినవినిపరిక్షిత్తుశుకయోగీంద్రునితోనేమనుచున్నాడు.

జంపె.

దురితాత్మరాలయిన దుష్టదానవికిపుడు - గరిమెతోమోక్షంబుగ
లుగనేమిటికి ॥ హరికివిద్యేషియైయరుచుగా విషమిడ్డ - కరిగమనకేరీతిగలి
గమోక్షంబు॥ సిరివరునికథలెల్లి జెవులపండువులాయె - వరుసతోవినిపిం
పువరమానితిలక ॥ *

వ॥ అనియడిగిననభిమన్యునందమనికివ్యాసనందనుండేమనుచున్నాడు.

శా॥ కామోత్కంఠతగోపికల్ భయమునకంసుండువైరక్రియా
సావగ్రి శిశుపాలముఖ్యనృపతుల్ సంబంధులైవృష్ణులుకా । బ్రేషన్తీర
లుభక్తి నేమునిదెచక్రింగంటిమెల్లెనను । ద్రౌమధ్యానగరిష్టుడైనహరిజెన

న్వచ్ఛుధాత్రీశ్వరా॥

సీ॥రాజేంద్రశ్రీహరిరచనలెల్లనుమీకువినుపింతుభక్తితోవీనులలరభూ
తకిబోయినబాంగుచుగొల్లలు సంతోషముననున్న సమయమునను । నీవా
తావినిచాలనీనునగంసుండు శకటదైత్యునిజూచిప్రకటితముగ । నావాడవై
యొండినగుబాటుగాకుండబగదీపకాకున్ననుబంటుతనమె । యుపములన్నియు
నీయందెయున్నవిపుడు । దానవాధిపహనుముదీనినీవు । మందకడకేగిశౌరి
నిమాయగాను । సరగుననుడెమ్మురాకున్నజంపిరమ్ము॥ *

వ॥ అనియిట్లుకంసుండు చెప్పిననుప్పొంగికృష్ణుని దెచ్చెదననుచుబం
తంబులాడి బండిరూపంబుదాల్చి వచ్చెనటయెటువలెను॥ *

ప్రి పు ట .

పాటిమీదనున్నదేవరకూటిమీదనుగలువరంబను - మాటసామ్యమువ
లెనెదైత్యుడుమమతతోడకొటివిద్యలునేతుననుచునుగుటిలబుద్ధులుమ
ధినిదలచుచు- దాటిగానెకయుపముబన్నెనుదానవుండు॥ ఆటలాడెడుబిడ్డ
వలెనేతేటగామరివీధిలోపల- మాటిమాటికిజిన్నబిడ్డలమరులుకొల్పె॥ చే
టుదెలియకనందునింటికిజేరవచ్చెనుముద్దకృష్ణుని - మీటుకొనికొంపోవదల
చెనునీటుగాను ॥ చూటిగారానిచ్చితన్ననుమేటిబాలుడుమాయశకటము-
వాటుబడిధరగూలిదైత్యుడువడిగజచ్చె॥ *

వ॥ అప్పుడాశకటాసురని కళిబరంబు వికృతంబుగా బడియున్నవ

ల్లవులయుల్లంబులు యుల్లమనభయపడియున్నంతయశోదత త్తరవడుచుబా
లుని నెత్తికొనిహారతులుదీసి శిశువునకు జన్నిచ్చు చున్నంత గొల్లులుతెలసి
నంచునితోనేమనుచున్నారు॥

త్రైపుట.

బాలుడెక్కడబండియెక్కడబడినదయిత్తునిబలిమియెక్కడ - కూలే
నిదిగోచూడుధరపయి ఘోరశవము ॥ చిన్నబిడ్డలకలవియగు నేచెడుగెదయి
త్తునిగిటడంచను-వెన్నుడయిననుపోరగలడేవెరపులేకా ॥ అనుచుగొల్లులుపు
రమువెలువడి యసురశవమునుసీడ్చి వైచియు వినుతిజేసిరి బాలునప్పుడు వే
ల్పులెల్లె॥ ... *
వ॥ అటుతర్వాత తృణావర్తునిరావించినీవు రేపల్లెకుంజనియేమరించికృష్ణుని
దెచ్చునికంసుండుచెప్పినవాడుమాయోపాయంబునవచ్చెనటయెటువలెను॥

జంపె,

సుడిగాలివలెవచ్చివడిగకృష్ణునిగొంచు । జడియకెగసెనుదానుమడి
యుటకువడిగ ॥ బడిబడినినాకాశపథముజేరెనువాడు - కడువడిగకృష్ణుండు
మాడనులిమివయించె॥ పడెనసురధరమీదమిడిగ్రుడ్లువెలికురికి - చెడిపోయి
తనమాయలడియాసలుడిగె॥ ... *

వ॥ అంతగృష్ణుం డెప్పటివిధంబుననున్న యశోదయైత్తికొని దృష్టా
లుదీయించి ముద్దులాడుచున్న సమయంబున నందుండుశిశువుకుగింకరులవ
లనిభయంబుదొలగునటుల బ్రాహ్మణులరావించి పుణ్యాహ వాచనంబులు
చేయించి హోమవిధులుగావించి విప్రీరకు గోదానచయంబులిచ్చి భోజ
నంబులదృప్తులంగావించి సుఖంబుండెనంతగోపాలుండుదినిదిన ప్రవర్ధమా
నుండయియుండియాటలకుజొచ్చెనటయెటువలెను॥ ... *

ఏకతాళము.

బొజ్జనుజగములుపొందుగగదలగ- గజ్జలుఘల్లునికడువడినాడె॥ కల
కలనవ్వుచుగాంతులతోడను - జిలిబిలిసుద్దులజెలువముజూపు॥ గోపబా
లులనుగూడుకవేడుక - శ్రేపులమేపెనుగోవులచూపు॥ గుసగుసవీధుల
గునియుచునడుచుచు - శిశువుల నెప్పుడు చేకోనిదిరుగు॥ ఇరువురమువ్వు
రనింపునరన్నని - పరువులెత్తుమనిపందెముప్రేసు॥తల్లిదండ్రులకునుల్లము
రంజిల- గొల్లువాడలనుజెల్లుగనాడు॥ ... *

వ॥ ఇవ్విధంబుననాటలాడుచున్నగృష్ణదేవుండెటువలెనుండెను.

జంపె॥ తను వెల్లినంటిననుధరణిపరాంగంబు - ననువుగామైబూదిసల
మిన్లుండె॥ వరుసపాపటబొట్టు వరఫాలతలమునను - జరుకుకన్నయి
తోచెజూపరులకెల్ల॥ కంఠమాలికలోనిఘనసీలరత్నంబు - అంగటికుతుకను
కప్పుమమరిన్లుండె॥ హారంబుచెలువంబుతీగై నయెమ్మెలయి - సారసా
కుండుండ్పెశంకరునిమాడిక॥ ... *
...

వ॥ అష్టాదాకాశంబుననుండి దేవతులుకృష్ణ దేవునిరూపంబుజూచి భ్ర
మసినిశ్చయింపలేక శివుండనుచు నేమనికొనియాడుచున్నారు॥

క॥ హరశంకరశివధూజాటిపురహరకైలాసవాసభువనవిలాసా
శరణుశరణుచుమొక్కిరి॥ సురలందరుగుములుగూడిచోడ్చుబగుటక॥ *

వ॥ ఇట్టిచిత్రంబులారులెరుంగక కపటనాటకుండాటలాడుచునొక
నాడుమన్నుతినగాజూచి బలభద్రుండుయశోదతో మనకృష్ణుండు మన్ను
దినెనుచుజెప్పగా నాసఖిలలానుతనయునిచేరంబోయితనకరపల్లవంబులు
చాచితనయునికేలుపట్టుకొనియేమనుచున్నది॥

జంపె॥ వెన్నపాలును నెయ్యివిరివిగాలేదనుచు-మన్నుభక్షింతురేమ
ముడాగురించి॥ అన్నసీవునుగూడియాటాడవలెగాని - యెన్నటికినిటువంటి
యేర్పాటువలదు॥ నిన్నుశంగోలచేనేదబృళింతునో - యన్నసోరిటుచూ
పుమవుగాకనిపుడు ... *
...

వ॥ అనితల్లినిజూచిమాయావాదిబిడ్డడుగడగడంవడకుచుగొట్టకుమ
నినోరుదెరచిననంచున్నవిచిత్రంబులు యశోదచూచెనటయెటువలెను॥

ఏ క తా శ ము.

చంద్రసూర్యులునుజలభులుగిరులును- నింద్రాదినిజరబృందమంచుం
డె॥ తరులునదులుమునితతిదానవులును - హరిహరబ్రహ్మలనచటనుగాం
చె॥ పక్షులున్మృగములుబహుజనవితతిని - గుక్షినిజగముల కుదురుగజూ
చె॥ ఆకాశమునుమరియవనియుబదునాల్గు- లోకములెల్లనులోగనుపించె॥

వ॥ ఇటువలెబాలునియుదరంబుననిండియున్న బ్రహ్మాండంబుజూచిభ
యపడికన్నులుమూసికొన్నతల్లినింజూచిమాయావాదిబిడ్డడెప్పటి చందంబు
నగునియుచుబువ్వబెట్టుమని పోరుబెట్టినమాయచేనన్నియుమరచి బిడ్డడాక
టజికై ననిపసిడి పల్లెరంబునగాగినపాలుబోసియోగిరంబు వేగిరంబుననిడ

భక్తిందిబాలులతోగూడియప్పటివలెనాటలాడుచున్నప్పుడెటువలెనుండెను॥

ద్వీపద.

ఒకనాడుశ్రీకృష్ణుడుల్లంబునందు - నకలంకచిత్తుడయియాటలనలసి-వే
గమయిపరతేంచివెన్నదెచ్చునిన- జాగుచేయుచుదగ్గిసరగరాకున్న- బాలు
ప్రాగెడుబాసపట్టిదోరినను-బాలెల్లిజిందినబడతికోపమున-నదలించుచునువ
చ్చునన్ననిజూచి-వదరుచుగృష్ణుండుపరువెత్తెనపుడు-ధీమసంబుననుతుదెచ్చె
దననుచు-భామవెంబడినేగివట్టుకోలేక- నిలునిలుబాలుడానీవెంచుబోకు- చ
లమేలయిటురమ్ముసాధింపవలదు- యనుచుబల్క-గతల్లియలసెనటంచు-మన
మునజింతించిమాధవుడంత- మెల్ల నెపదములుమెళుకువనిడుచు-దల్లిడించెడు
రీతిదత్తరపడుచు-వాపోవుబిడ్డనువడిగదోడ్చెచ్చి- రాపులేలనటంచురముణివే
గమున-ద్రాక్షుదెచ్చియశోదతనయునిరోట- వేడుకతోగట్టివెలదింపుచును
నింటిలోపలికేగనిట్టట్టచూచి- గట్టించికృష్ణుండుగ్రక్కునరోలు - జరిగించిమ
ద్దలసంచునదూరి- తరువులబడనీడ్చెధరణిపముగూల- ఫెళఫెళధ్వనులటుబె
ట్టుగామోయి- గళవళంబందిరికడుదిక్కులందు- అంతగంధర్వులుయానం
దమునను-సంతోషచిత్తులై శాపంబుదీరి-గోపాలుబొడగాంచిగొబ్బునమొ
క్కి- మాపాలిదైవమామమునేలుస్వామి - వాసనార్చితపాదవారిజనేత్ర
భాసిలుమీపాదవక్తముల్ గంటి- గలిగినభేదముల్ గ్రక్కునదొలగె-విలసిల్లె
మోదంబువేడ్కలుప్పొంగ - ననుచునుతంపుచుహరికిమొక్కుచును- జనరి
నాకమునకుసంభ్రమంచెసగ॥ ... *
వ॥అనినవినిశుకునితోరాజేమనుచున్నాడు.

జంపె,

వీరుమద్దలవలెనువెలసియచ్చడనుంట- గారణంబదియేమిగంధర్వు
లకును ॥ ఈరహస్యముమాకునెరిగింపునున్నచో - నారాజుతోననియెనా
మానివరుడు ॥ నారదుండొకనాడునారాయణుం గొల్వ- దారకమునెన్న
చుదానవచ్చునపుడు ॥ కూరిమితొనిద్దరునుగూర్చుండిలేవకను - నూరకున్న
నుదపసియుగ్రకోపమున॥ ఓరిమద్దలరీతినుండుమనిశపియించె - బోరోగిర
పుతపసియోరియనుచు॥ ... *
న॥ అప్పుడుగంధర్వులు భయభ్రాంతులయి నారదునకు సాష్టాంగ

దండప్రణామంబులూచరించి వేడికొన్నగరుణించిమావచనంబుల మోఘం

బులుగొవునమీరు భూలోకంబునమద్దులై యుండినగొన్ని దినంబులకు శోపిం
డుండునందునియింట నవతరించి బాలుండై తరువుల బెకలించునప్పుడు మీకు
శాపంబు దీర్చుననిచనియెనంత వారలు మద్దులై యుండిరంత హరివలన శాపంబు
దీరిదివ్యవిమానరూఢులై భక్తవత్సలుండైన భగవంతునిభోగడుచు జనిరనిమ
రి నేమనుచున్నాడు. ... *
 ౧॥ మాధవుండు పూనిమాక్రమలబెకలించి వినియశోదగోప బెలదులెల్ల ॥ బ
 లువరించుచరిగి బాలునిగనుగొని కస్టువిడిచి తల్లి గారవమున ॥ ... *

వ॥ అంతయశోదనుతు నెత్తికొని ముద్దాడుచు జలకంబాచి భోజనంబి
డినభక్షించియెప్పటివలె నాటలాడుచుగొల్ల వాడలజొచ్చిదుడుకులు చేసిన
వ్రేతలు చిన్ని ముద్దులకృష్ణుని నేమి యనజాలక వాడవాడలచెడుగులుగూడి వ
చ్చి యశోదతో నేమనుచున్నారు.

క॥ ఓయన్న మీకు మారుడు । మాయిండ్లను పాలు పెరుగు మనినీడన్నా ।
పోయెడ మెక్కడికైనను । మాయన్నల సురభిలారమానివి నవే ॥ ... *

వ॥ అనిమటి నేమనుచున్నది.
జంపె.

ఓకన్నువినవెమి కేశవుడు మాయిండ్ల । డాసి మెల్ల నెవెన్న బోసెనె
తొలుతా॥ మరి వెనక నందరిని మరపించియిలుసొచ్చి - మురిపెమున పొద్దొ
గమరిపెగొందరికి॥ నొకయింటిలో జొచ్చి యొకయింటిలో నాడు- నొకయిం
ట బవళించునొడ్డారమునను॥ ఒకవీధిలో జూడ నొకవీధిలో నుండు- నొకరితో
మాటాడునొకరి కడుజీడు॥ ఒకరింటిలో వెన్నయొకరింటి భోంచేయు- నొక
రికొకరి కనివాదొక వేళ బెట్టు ॥ ... *

ప క తా శ ము,

అన్నరొయ్యా తనియె మ్మెలుచూచిన- సన్నతమా నాకొన్నరొవి నవే-
ముద్దులుగుల-గనుద్దులుచెప్పుచు- మద్దియలతో మరి ప్రొద్దులుబుచ్చు ॥ పు
వ్వుబోడులనురవ్వులు సేయుచు- నవ్వునుబువ్వులురువ్వుచు గేరు ॥ ఇంత
వైఖరులనింతుల జెరను- గాంతుని మర్కపుక ధలవెయడుగు ॥ చేలుతు ద్రిప్ప
చు మూతులుబొడుచుచు- నీతులుగా గొన్ని బూతులనడుపు ॥ చీకటి ప్రొద్దు
నకేకలు వ్రేయుచు- మూకలు గూడినముదితల జెనకు ॥ ... *

క॥ ఆడగజనసితనయుం డోడక పెరుగెల్ల ద్రాగియొక్కించుకదా ।
గోడలి మూతిని బూసిన । గోడలు ముచ్చనుచు నత్తగొట్టెలతారగీ ॥ ... *

జం.పె.

ఇటువంటిదుడుకులకు నెవరయిననోర్తురా - కటకటాయకగొన్నిక
లను వినుమువచ్చు || మటుమాయకాడుమిమాధవుడు సతులతో - సటలుచేయుచు
దినముసాధించునవచ్చు || గొల్లవానివలెగొల్లవాడలజేరి - చెల్లుబోదారతన
ముచెల్లినటెయవచ్చు - నిన్నరాతిరియొకతెనిమరబోవగజూచి - చిన్నిచన్నుల
మీదకొన్ననలనునిచె || చెట్టబట్టుకమగడుగట్టిగాదాననుచునట్టెయొక
సతిరతినలయించెనవచ్చు || ... *
ఏకతాళము.

మందగమన నేమందకుబోగను - గంచువలాడుచుబొందులుగోరె || చ
పలాక్షీ నేతయ్యనునుండగ - మంచివానివలెమంచంబెక్కె || అరమరలేకను
నతివరోయనుచును - గరములురెండునునురమునజేర్చె || బోయుడెచటికిని
బోయెనటంచును - న్యాయములాడుచుగేరుముజొచ్చె || ఆలునుమగడును
నలసినిద్రింపగ - దేలునుబయబడదెంపునవచ్చె || మేమునువేడిననేమనివలుక
పుపామునుదెచ్చెదబదరకుమనియె || గబ్బిగుబ్బలలిగమకములనుచును - గొ
బ్బునగోరులునుబ్బుచునునిచె || చక్కెరమోవిదిచవిగలదాయని - చక్కగ
బంటనునొక్కటుజరిగె || ... *
గీ|| ఇంతియారీతిశ్రీకృష్ణుడేవురేగి | చెలులనందరిగుట్టులజెరచెనన్ || త
రుణిమగవారువిన్ననుతప్పుగాదె | వినుమునీవిడ్డకరదలవంతలెల్ల || ... *
వ || అనుచుగోపాలవిలాసంబుజెప్పిరటయెటువలెను -

జం.పె - పల్లవాధరియొకతెపసుపుబూయగజూచి - మెల్లిమెల్లి నెవచ్చి
గి తాబోయె - సతివతులునిద్దరును సరసమాడెడువేళ - హితవుగానటుచే
రిరతిగతులదెలిపె - కంజముఖరచ్చునుచుసంజకడదావిలిచి - మంజువాణు
లమననురంజిల్లిబలికె - దాపురముగామెక్కతరుణిజలకంబాడ - వీపుదో
మెదననుచురాపాడెనితడు - వెన్నముద్దులుతానుసన్నగామెక్కగా - స
న్నతాంగిరొయడుగమొడిసెనన్న - అట్లుచట్లనుబెట్టియట్టిపయిదాచగా
మెల్లికొయ్యను నెక్కిచట్లొడిసెనన్న - దేవుడెవ్వడుమీకుదెరవలారా
యికను - దేవుండనేననుచుదెలియగాబలికె - మరుగుననుదానుండిపెరు
గుజిలికెడుసతిని - సరగదుడుకులుజేసిజరిగినాడన్న - అదరుబెదరునులే
కనిమరవోయెడుదాని - పదరిపైబడియట్టెబెదరించెనన్న || ... *
వ || అనిమటిన్నెమనుచున్నాడ,

|| త్రిపుట ||

ఆరవారము చేసి సతులతో నల్ల పనులకు జొచ్చెనతడును - దారుమారులు సేయదొరలకు దగవె చెపుమా || పోరుచును నే వేశ సతులతో బొందుకోరెడి మేరగాదిది - వారిజాననయోర్వగా నెవ్వరికి వశము || ఆరుదూరును జేసెనే యాయంబు జాతుడు సద్ద సేయక - కోరికను తాదీర్చుకొన్నను గొరతగాదు ||

వ|| అని యిటువలె గోపకాంతులు మొరలిడిన యశోదబలుకక యూరకున్న గోపమువచ్చి గోపిక లేమనుచున్నారు || *

|| త్రిపుట ||

కోమలాంగిరొసీకుమారుని మోముగని యిటులూరకున్నను - మేమితనిడుకులకు సొర్వమి కేమియనదో || శుట్టిపట్టుకకట్టి వేతుముగట్టి గామరినీ దుపట్టిని - రట్టులెల్లను మానుమనుచును రహణి మేము || ఊరి కేవినపరెల సతులను గోరి యుందు రెయెవ్వరయినను - వారిజాననమేరగాదిది మీరినడువ || *

వ|| అనుచు గోపికలు కఠినవచనంబులాడినవారితో యశోదయేమనుచున్నది ||

జంపె,

చెల్లనోపనిబడ్డకొల్లలాడెనటంచు - గొల్లకాంతలు మీరు గొల్లుసేయదురె - అంగనామణులారయంగల్గి బెట్టకను - సంగతిగజాడరేసఖులారమీరు - కపటమించుక లేనికలికికృష్ణునిమీద - జపలాతులందరును నెపములెన్నుదురే ||

వ|| మఱి నేనునుచున్నది -

|| త్రిపుట ||

చెక్కుమీటినపాలు గారును జక్కనయ్యను బెక్కుభంగుల - మిక్కటంబుగదప్పలెన్నెదరక్కజముగ - పోరెమీకును బ్రౌద్ధజరుగదు సారసాతుడు జారుడునుచును - సారెసారెకునుడువవలదిక చేరిమీరు - ఏమియెరుగనివిన్నియన్నను గాముడంటే సామినవ్వడె - భూమిలోపలనిట్టివితలు బుట్టెనిపుడు - ఎన్నిదోషములున్న నై నను నితనిడుకుల నెన్నవచ్చునె - పిన్నతనమున జేయుపనుల విప్రియముగావే || *

వ|| అని యిట్లు పల్లవకాంతలయల్లుంబురంజిల్లి వారల సరసోక్తులలాచించితాంబూలంబు లాసంగి ప్రియవిహిత వచనంబులదృపులం గావించి పొన్ననిపనిచిమూలదాగి యున్న గూతగోపాల శేఖరుని నదర్శి ననంతనందుండు

బలరామకృష్ణులదూడలమేపుమని నియమించిన వారలు తమయూదుబాలు
రగూడిదూడలమేపిరటయెటువలెను॥

జం పె.

మచ్చికలనందరునుబచ్చికల పట్టెరిగి - హెచ్చులుగ మేపుచుండ్రీ
చ్చలుగనపుడు ॥ నీటివంకలకమపునీటుగామరలించి - మాటిమాటికిగెరలి
యాటలాడుదురు ॥ పువ్వుగుత్తులుగోసిరువ్వుచునుగృష్ణుండు - నవ్వుచును
జివ్వరనియవ్వలికిదాటు ॥ పోటినుడ్డులువెట్టి పోటిపోటియటంచు - మేటి
గామీటుదురుచాటించువేడ్క ॥ పుష్పచెండ్లనువింతపుట్టెరా యిదిచూడు
గొట్టెదనుగోలచేనెట్టెకొనిపరువ ॥ బిళ్లగోటులెగరంగ ఘెల్లుననుబోగొ
ట్టి - కేళ్లరికిమలయుదురుత్రుళ్లుచునువేగ ॥ *

వ॥ మఱియునాటలాడెడుక్రమంబెటువలెను॥

ఏకతాళము.

దాగనబూచులులేగలమరువున- దోగుచుగొందరుదాగుమరచటకే॥
పిల్లదిండ్రునుగొల్లలపిల్లులు - చెల్లుగనువ్వులుమల్లడిగొనుచుక ॥ చిహ్నుడు
లాడుచుజిడిముడితోడను-విడబడి నెగడినదొడబడికడిమి ॥ *

వ॥ ఇవ్విధంబున నాటలాడుచు గొన్నిదినంబులు దూడలు మేపుచు
న్నంత సెక్కినాడుబ్రహ్మదేవుండుకృష్ణునిమహిమంబు తెలియుటకు సంగ
డిగొల్ల బాలులరూడలను సెక్కిగుహలోదావియాబాలులకు గూడలపనా
కిలిదప్పలులేక యనువుపరవియున్నంతగృష్ణుండు పరమేష్ఠిపన్నినకవటంబు
తెలుసుకొని తానుబాలులరూపంబు దూడలరూపంబుదాల్చి విహరించెన
టయెటువలెను॥

జం పె. ఏయావుకేదూడనాయావుకడజేవక - బాయకదిమమతో
బావ్త్రాగెనపుడు ॥ యేబాలకేతల్లియాబాలకడనుండి - గోపాలశేఖరుడు
తాబాలుదాయె ॥ మరులుకొనితముగన్నమమతలేతలపోసి- మరలకుండె
నుశౌరిమాయచేమనెను ॥ సంతతంబీరీతిసంతోషమునబొంగ - సంతలను
చునుగొల్లసతులుధేనువులు॥

వ॥ ఇటువలెనొక సంతత్యరంబు హరివిహరించినంజూచిబ్రహ్మతన
మనంబున నాశ్చర్యపడుచువచ్చి లీలావినోదుండయిన గోవిందునకువంద
నంబులాచరించి యనేకవిధంబులవినుతించి తానుసంతత్యరంబుదాచినవల్ల

పబాలులముందర నునిచినమాధవుండునవ్విచతురాననుని గరుణించి యతని పీడ్చొలిపితానెప్పటి భంగివతిఁపుచుండెనంతనంధుండావుల మేపంబనిచి నగోపకులగూడితానునునావులమే పెడుక్రమంబెటువలెను.

జం పె.

పెరుగు మీగడబువ్వ సరగచెచ్చునిమెక్కి - యరిగి యావులమే పమటిగెనాశేరి॥ మంచనావులబిలచెనందనందనుడపుడు-నందముగ వేర్వేర చంపిమమరగను॥ రాసాలకడలిరా రాశీలగిరిరాతె - రాపసిడిబిలుకరా రా యించరావే॥ రాకించి పెరుండేవిరా వెలయమేల్ మంగ - రాకనకవల్లి రా రావెనాంబారు॥ రమ్మభారతిగారి రమ్మగోదావరి - రమ్మజాహ్నువి యమునరావెశ్రీలక్ష్మీ॥ రమ్మనమఁకృష్ణరమ్మ వేకావేరి-రమ్మబంగరుకొం డరాచంకమామా - రాకల్పతనరావె రావెచింతామణి - రాకామధేను వారావెభూదేవి॥ అనుచుబిలిచినవేల్పులాలకింపుచుమింట - తనుబొగడగ చువులనుడరలింఁచెనపుడు॥ ... *
 ౬॥ అంతగృహండుపశువులమేపజనునప్పుడెటువలెనుండెను॥

అటరాశిము.

పిల్లగ్రోవులకిరికిరిచ్చులుజులలహర - సొగసున- బిళ్లమెల్లనుబిగువు ధ స్త్రయుస్కునాలరె॥ తలనుబుట్టినపికిలిసింఁపు నండమెరియ సుమటను॥ జెలయకస్తరి నామమేర్పడివేడు-లమరె॥ వరశురాముని పతనెగొడ్డలి వసుసతోను-రాముడు - సరసముగభుజమంచునిమిగొనిజ్ఞయెనపుడు॥ అల కిమవులవెంటసంగిటిబాలకులతో - జెలగుడు - మేలమాడుచునెవులందు నమేపదొడగె॥

౭॥ అప్పుడెటువలెనుండెను.

అధఁచంక్రికలు.

సెరులనుజూచుచునరులనుమేపు॥ కోసలగడచుచుగానలమేపు॥ యేయేయనుచును నేలలువాడు॥ సంగడిగొల్లల గొంగులూడును॥ తేనె లుఫలములు తెచ్చునిపిలుచు॥ జూడరబోవుచునీడలనిలుచు॥ ... *
 ౮॥ ఇటువలెపశువులమేపుచు నచ్చటశృంగారంబు నొనర్చుటయె టువలెను॥

జం పె.

పొన్నగన్నలుపుగ్నయున్నతిముల మిన్ననన్నన్నయింబగునెన్నవశమా

నా || వెలగలిచ్చటచాలవెలసెదముబలగముల - జెలగిఫలములుగలిగిచెలువ
ములుమెరయన్ || పనసలీకోసలోనెననియన్నదిగదిసి - మనసుదనిసెనటం
చుమాధవుడుచూచున్ || చూతములగుంపులివిచూడవేడుకలాయె-చూతమని
గొల్లలతోసాంపుగానరుగున్ || పొగడలీగిరిచెంతనెగనువేడుకతోను - బొగ
డదగునీతరులపొందికలుహనము|| ... *
...

వ|| అనుచుపశువులమేపుచువనశృంగారంబులువర్షింపుచున్నకౌరివి
లాసంబు చూచియచ్చటగోనలలోవిహరించుకొన్నెరాంగనలేలలు బాడిరట
యెటువలెను||

యేలలు

చావవలెనేయిందులాడీ - వీపునుభవిమోపుమోసి - కాపువలెనే
భూమినున్నెను - గోపాలబాల - రాపులాడవెడలివచ్చెడు || అబ్బరము
గాబలిసినదిగి గబ్బిరాచగములదెచ్చి - యబ్బుచునుగడలిగట్టెడు - గోపా
లబాల - అబ్బరముగానవృత్తమొసగెడు || మాయదారి భూతకిని - మా
యజేసిబండ్లి - గాయకముననుడిగాలిని - గోపాలబాల - రోయుచును
సులిమివయ్యెడు || ముద్దుగులుకత్తిరోట - పద్మలాడిబంధించంగ- ముద్దులను
గెండించెదవు - గోపాలబాల - సుద్దులాడజేలులబలచెన - గొల్లివాడతె
ల్లబొచ్చి గొల్లికాడయిచెన్నమెక్కి-మెల్లిమెల్లిచెలులనేచెడు-గోపాలబాల -
వెల్లవులభాగ్యమెట్టిదో - హింసపరులనడచివరమ - హంసులయిన మును
లబోగి - హంసగమనముమిమ్ముబొగడగ - గోపాలబాల - కంసుమన
హర్యశ్యమగుటరుదే|| ... *
...

వ|| అనియుటు పొగడినకిన్నెరకన్నయలనుదహకరుణాకటాక్షవీక్ష
ణంబులచ్చప్రేలంజేసి రామకృష్ణులుగోపాలమలాపులమరల్పుకొని సాయం
కాలంబునమందమచ్చెడుప్రేమంబెటువలెను||

త్రేపుట,

పాదవులోపలబాలుచేసిన మొదవులెల్లనుమోరలెత్తుక - కదిలెలే
గలదలవిహుచ్చునికచువులపుడు - బింకముగగాల్ ద్రవ్విరంజెలు ఘెళ్లుగా
మోయించునున్నలె - వంకజూచినబర్వతంబులవలెనదోపన్ || జిట్టుజిట్టు
ననన్తులెత్తుక గుట్టుములవలెదుముకుకోడెలు - నన్తునన్తులనడిచెగడు పులన
డుహనపుడు||

ప || అట్టికడుపులమమందకుదెచ్చి పాలుపిందుచు నిట్లుదిసదిసంబును
 వింతులుగులుకుచునావులమేపుచున్న రామకృష్ణులుప్రలంబతృణావర్తబకధే
 నుకకాళిమొదలయినరాక్షసులసంహరించి చెలంగుచునుక్కనాడుప్రాప్త
 సమేల్కాంచిపాలుపిండిసద్దులుగుడిచిక్తృష్ణుండొక్కరుండుగోపాలులగూడి
 కొన్నిపశువులమేపుటకుగదలివేణువులూచుచుకొమ్మలుపూరింపుచు గేకలు
 ప్రేయచుగొంగడులెగరవయచుచుసరసంబులాడుచు జనికానలధేనుగణం
 బులమేపుచున్నమాగ్గంబుదప్పికాళింగుని మడుపునకుబోవుచున్నంతగడుపు
 లకడ్డంబునిలిచిహరితోవల్లపులేమనుచున్నారు||

జంపె.

కాళింగుడనువాడు కాకోదరాధిపుడు - బాళిచేనిందుడి భామలను
 గూడి|| కాళిమించుక లేకతనమవిషవహ్నులను- గూళుడయిజీవులనుగూలంగ
 జూచుట|| వ్యాళములుతనుగొల్పవర్థజీవయిచట- వేళవేళలయందువిహ
 రింపుచుండుట|| *

అటకాళము.

పక్షిజాతులువిడిసెనేయభివృద్ధమాను-వృగములుఅక్షణంబేమడియు
 సుడిబడియచటేగె|| మంటలెగయగవిషముగ్రక్కుచుమడుపులాస - సుం
 డును-జంటబాయకిచెలులుగానునుసంతతంబు|| దేవగానవులైనజేరరు తెలి
 వితోడ నచటికి-జావునిజమనియెంచియేగరుచాలవెరచి||

ప్రిపుట.

గాలివిసరినమనుజవరులును గాసిచెందియుమూర్చవోచురు-కాలకూట
 మనైనమించినగరళమయ్య|| మేము వెరుతుమునిక్కమచటికిరాముమేపులు
 లేవెపశులవ-రామసింహకరన్కుటంచునుదరువులిడిన||వరచిగొల్లువిష్ణుదేవు
 నివేయివిధములవేడికొన్నను సుకుసేయికియిట్టులనియెనుసాహసమున||

జంపె,

విసుడుగోపకులారవినుడు నేనుండంగ - బెనుజాములెన్నెనబెనవి
 వయిచెదను || ఘనవహ్నులేతేరగబళించిమ్రుంగెదను - పనిబూనివిషమయిన
 బట్టిమ్రుంగెదను|| అనుమానమేలమీరాలకడుపులజేరి-వెనకనుండుడటంచు
 వేగలాసరిగె||అలసాగరమురీతిసలలునుడులునుగలిగి - బలుఘోరమగుమ
 డువుపరికించెనతడు||

ప||అప్పుడాహరియెటువలెనుండెను.

ద్వీపద.

అయ్యెడశ్రీకృష్ణుడామడువులోన - జయ్యనమముకగా సమకట్టియ
పుడు. విల్లగ్రోవియు నెమలిపింభమటుంచి - చల్లడంబునుదట్టిచక్క-గాగట్టి-
దగ్గర నెకపొన్నతరువుపై నెక్కి- యగ్గలంబుగమించియతిసాహసమున - జ
ట్టిరీతినిజగజట్టియైనిలిచి - యట్టిబ్రహ్మాండకనపుడటుకదసి - కూకటిముడిజార
కుప్పించియెగసి - తూకువనీటిలోదుమికెనాక్షణమె- అప్పుడుఘూణి-
బుధిరీతి-నప్పుడు బిందువులాకసంబంటె - గుదిగొన్నధ్వనులచేగూర్చరాజ
డగె- గదలిభూతల మెల్ల గడగడవడకె - ఘుమఘుమార్భటిచేత గులగిరులద
రెన-మితమయిమందరంబధిలోదిరుగు- చందానకృష్ణుండుసాహసంబొప్ప-
పొందుగానిదుచుబొరలుచుగెరలి- యామహారభసంబుహల్లకల్లాల-మామ
హారవమునక మరులుబెదర- సోమకుకొరకుగాజొచ్చివారధిని - భీమవిక్రమ
కేలిబెళుకులునూపు - మచ్చంబుకైవడిమచ్చరంబునను - నచ్చట మడుగు
లోహరియుండెనంత|| ... *
వ|| అంతమందలోదునిముత్తంబులుపుట్టినబొడగనినందయశోదామలు
గోపగోపికాజనంబులు గుంపులుగూడి బతిరాముడు వెంటరానందరు మడు
గుజేరవచ్చి కృష్ణుండు మడుపులో దుమికిన వృత్తాంతంబువిని గోపికలేమ
నుచున్నారు. *

ప్రీతిపుట.

అట్లులెత్తుక సరవసాగెను నుట్టునుట్టనియాలకదుపులు - డెట్టికొలి
పెనువిగుడునందని కుట్టనిన్ను || ఈమెజోడైయున్నగొల్లలుకూడమమికెద
మనుచుమరిమీ- జూడవెమకుచువచ్చిరిదిగోమాడవయ్యా || తల్లికండ్రులుబ
లుడుతక్కి-న గొల్లలెల్లను నరలివచ్చిరి - యల్లములురంబిల్లరావేయుల్లస
మున || పంస పాణుగిన్న చక్కనిమంచిరూపరివనుచుసతతం - బెంచిమో
హముపెంచియుంటిమిపింభజూట|| *

వ|| అంతయశోదవగచుచు నేమనుచున్నది.

అటతాళము.

నిన్నునిమిషముగానకున్నను సీరజాతొ - యుగములు యెన్నియా
యెనె తెలియ రాదేవిన్నికృష్ణా || వెన్నుడునుచును నమ్మియుంటిమి - స
న్నుతాంగా - నిన్నును - నెన్నిభవముల నెన్నదరమా నెన్నటికిని || మున్ను

మోదినమోము ఫలముననుగంటి - జక్కని - యన్నరావే నిన్నజూచె
ధగన్నతంఁద్రీ॥ *

ప్రీపుట.

నీవుబుట్టినదినముమంచిదినీరజాననుడాదివేల్పులు - దేవశతవక్షాంబు
లాయపుతేజర్ణి॥ అనుచునద్దినమునను బలికిరియమరులెల్లనుబ్రతినలాడు
చు - ననువుగాకనుదప్పునటరాయబ్జవాభా॥ దినదినంబును నిన్నజూచుచు
దీక్షుకాలంబుండవలెనని - మనమునను దీవించు నెప్పుడు మమతతోడ॥ చి
న్నపామ్రమువాడెవేళలు వెన్నదొంగిలెననుచుజెప్పగ - నన్నివినుచును
నున్నవిధముననున్నవేమో॥ *

అటతాళము.

అడవులందుననాలమేపను ననిపిరనుచు - మడుపున- డడవుమనలెడ
ననుచునీమదిదలచినాఁచె॥ రోటగట్టెనటంచునీమదిరోషమునను నిప్పుడుంటి
లోపలగాగియుండనునీకుదగున॥ మన్నది నెననియన్ననుడివినమచ్చరమును-
లదియు సున్నవిధమునదోచుచున్నదియూహజేయు॥ *

వ॥ గోపకాంతలజూచియకోదయేమనుచున్నది.

ప్రీపుట.

అవ్వరావేమివ్వబెట్టుటకనుచుబిలిచినముద్దుకృష్ణుడు - రవ్వలకుదామ
డువులోపలరవ్వలనెఁగొ॥కొచ్చులారాపిలువరమ్మాకోరికృష్ణునిచ్చుటంచు
ను- మిచ్చుగానకడాగినాడోమడువులోన॥ ఏమిసేయమభామలారాపా
ముగాడిమియనుచుజెప్పిరి - తామసించియరాడువెడలియజేమొక్క॥

ఎ॥ మఱిన్నేమనుచున్నది.

అటతాళము.

అచ్చురచ్చునిపిలువవేమిరయంబుజూతొ - ముద్దుల - గుచ్చులొమాటా
డవేమిరకోమలాంగా॥ బలుకుసారెకు హెచ్చరించినబాగుగాను - నన్న
తో-బలుకరాదని యూరకుండుట ప్రతినగలదో॥ గోపకాంతలు గొల్లలె
ల్లనుగోరినను- జీరిన- రాపులేలను వెడలిరాగదెరాజవదనా॥నిడుచభుజగం

బున్నునుచునునీ వెరింగి-యిచ్చట-మధువులోపలనుండతగు నామందవిడిచి॥

వ॥అంతయశోదయెటువలెనుండెను.

త్రీపుట.

కొడుకరమ్మనిపిలుపుపిలిచినసోయటంచునుబలుకకుండిన- చుడుకు
తనముననీటిలోపలచుముకజూచుట ॥ సురలవేడుచునుస్సరనుచును సోలి
ధరపయి నెరిగెనూరకె - పెరలిపారలియబలువరించునుబొలతియపుడు ॥
లేగబాసిన మొదపురీతినిలేచియరువగసాగె వెన్నుడు - దోగిరాడనిగొప్పయె
లుగునవోయజూక్షి॥ *

వ॥అంతనంచుండేమనుచున్నాడు,

అటతాళము.

ఏరినీసరి వచ్చు వారలుకొరిచూడ-మారుని-గేరుచక్క-నిరూపుగలిగవారి
జూతొ॥డేవుడనుచును నెంచిచూతుము తెలివిగాను - నెప్పుడు-నీవునిక్క-ని
నెంచిచూతుమునిక్క-ముగను॥మందటావులసకలసంపదమహిమలై- నీవయి-
యిందు వెలయును నీవు వెలయుముపొందుగాను॥ *

వ॥మరి నేమనుచున్నాడు,

త్రీపుట.

దారిగాదనిగొల్ల బాలురు చేరిచెప్పినవినకయిచటికి-నిారివత్తురెఘా
రవిషసుని పేరువినియూ ॥ పూరినీరును లేచుపొలమునభూరివనదుర్గంబులం
చున-క్రూరభుజముచేరవత్తురెక్కన్జక్కన్జొ॥ *

వ॥ఇట్లువగచుచుసమీపంబుననున్నహలధరునింజూచియేమనుచున్నాడు॥

జంపె.

వగవానివలెనీవుతెగువతోజూచుచును - వగువకిట్లువలెనుండవగు నె
బలరామా ॥ తగినీకుడుమ్మడనిమిగులజగములువొగడ- నెగడియూపాముచె
నగుపదు నెచెప్పుమా ॥ వగగులుకునీబాలనగు మోముజూచినను - బెగడొందు
గాకతానగుడేలపడును॥ *

వ॥అనివగచుకొండ్రంజూచిబలభద్రుండేమనుచున్నాడు.

అటతాళము.

లయ్యయిటువలె వగువనేటికి నెయ్యమునను భూరికిజయ్యననుబ

న్నిచ్చిబ్రతికెనెగయ్యళించి || వెయ్యఫలుకులవేలశకటము విరుగగాను - ద
 న్నెను-నయ్యయోమృతిబొందెదనుజుడు కుయ్యకిపుడు||దయ్యమైనుడిగాలి
 యెత్తుకకయ్యమియ్య - మింటను - నోయ్యరముతోనులిమివై చెనున
 య్యయితడు|| ... *
 వ||మటిన్నేమనుచున్నాడు||

ఏకతాళము.

పాముపామనియెడు పామరమేటికి- బాములబెట్టెడిసామియనిత
 డు | విషము విషమటని వెరిచెదలేటికి - విషగళ ధరునకువిషములుగలవే||
 ధాటిగవారధిమేటిగనీదెను- నీటికివెరువనీకేటికదండ్రీ||వెడలివచ్చునికవేగ
 మెక్కుస్థం-డడలకుడునుచునువాలధరుడనియె|| ... *

వ || అంతయశోదాచులు గోపగోపికాజనంబులు హరిరాకకెదురుచూ
 చుచునుండిరంతగృష్ణదేవుండామడుపులోనీదులాడుచుండెనటయెటువలెను

ద్విపద.

అంతనామాధవుండామడుగులోన - సంతసంబుననీళ్లుచల్లుచురాగ-
 గులుకుచుబెళుకుచుగొంకకయతడు- జలములతిరిగెడుచప్పుడాలించి - విని
 యుగాళియుమాహావిస్మయంబొదవ - దనమదిలోన్లుదలపోయదొడగె-
 దేవదానవులైనదృష్టింపరాని - యావనంబిటుచొచ్చె నెవ్వడటంచు - గో
 పంబుదీపింపగోరలుదీటి - పాపరేడప్పుడు పరువునవచ్చి - పన్నగ పతిమీద
 బండినవాడు - కన్ననవిలుకాని గన్నవాడునుచు - గారవంబుననెటుంగక
 చంపెదనుచు- భావంబులోపలబగయు రెట్టింప- వెగటున బరదెంచి వెన్ను
 నిగరచి - పొగలువంటలులేవభోరునవిషము - గ్రక్కుచురేన్లుగాటులుం
 చినను గ్రక్కున గృష్ణుండు గాళింగు నెదిరి - వట్టితోసిన బొక పటురో
 పమునను - జుట్టుకయొడలెల్లునుడిబడజేయ - గాయంబుహరిజంపకల్లల్లవి
 డిచి - పోయినవెరగంచుభుజగవల్లభుని - నడుగునజిక్కి యునటుపడవైచి
 పడిగలపై నెక్కి-పదతాడనముల - నలినలిగాద్రొక్కినవ్వుచుగెరలి - తలల
 పైగృష్ణుండుతాండవమాడే||

వ|| అప్పుడుగోపకులచక్రవర్తి సప్తములకుచక్రవర్తిశిరములపై
 నెక్కినాట్యంబునలిపెనటయెటువలెను||

అ క తా శ ము

కేరుచునవ్వుచు గేకలువేయుచు- బేరెముపారుచు బెంపుతోనాడెన్ ||
 చేతులుద్రిప్పుచు జెలగుచుమురియుచు - బూతరలాడెడువద్దతినాడెన్ || కూ
 ళుండితడనికొద్ది నవిడువక తాళముదవ్వుక తరుచుగనాడెన్ || ధిక్కు-ధిక్కు-తోం
 ధిమికిటయనుచును- ధక్కు-ధిక్కు-మనిదరువుతోనాడెన్ || పాటలుబాడుచు
 నీటులుగులుకుచు- గాటలుగలదనికడువడినాడెన్ || లోకములెల్లనులోగను
 దేవుడు- జోకతోఁఫణిపైసొంపుగనాడెన్ || సురసతులందరువరసతోమింట
 ను- విరులుగురియదా వేడుకనాడెన్ || పురములుమూడునుబారిగొనిశంభు
 డు- అరుదుగదాండవమాడినభంగిన్ || కడువడిబదములుఘట్టిన సేయగనుడి
 వడిభుజగమువడి సెడెనపుడున్ || *

వ|| మఱి న్నెటువలెనుండెను.

అ ట తా శ ము

నిత్యనిమలమానివరులను నెనరుతోడ- బ్రోచిన- సత్యసంధుడుభోగిఫ
 ణముల నెక్కియాడెన్ || నాటముగనీపాముతలపైసీటుగాను- గృష్ణుడు- ఆట
 లాడుచుబాటపాడుచునీటుచూపెన్ || పుట్టుగిట్టును లేకజగములుపొట్టనిడినదే
 వుని- నెట్టుమోసెనెత్తిమీదనుబుట్టుభోగి || అనుచుబొగడుచుగృష్ణదేవుని
 యాటజూచి- దివిజూలు- వినుతిజేసిరిగుములుగూడుక వేడగమీరన్ || *

వ || ఇటువలెదేవతులుపొగడుచున్న శబ్దంబులాలకించి జగధీశ్వరుండని
 తలంచికాళింగునిభార్యలయిన నాగకన్యలచ్చటికివచ్చితమ పురుషుని శిరస్సు
 లమీదగేళిసలుపుచున్న పరమేశ్వరుని బొడగని వందనంబు లాచరించి యే
 మనుచున్నారు || *

క|| ఓదేవత్వత్ప్రభావము । లేదేవుండెరుగుగాననితులనేలన్ । మీ
 దయచేబాలింపుము । వేదప్రియవేదవేద్యవిశ్వేశహరీ || *

వ|| అనిపొగడిమరి నేమనుచున్నారు-

క|| పరిపరివిధములనాట్యము । మరిమరినాడంగనురగమానినులపుడా । సి
 రివరునియెమరనిచియు । హరిహరిశరణనుచు మ్రోక్కిరంగనలంతన్ || *

వ|| అప్పుడు చేతులు మోడ్చి పాదపూజలుచేసి చాలపాపనితో నేమనుచున్నారు

జంపె,

మిమ్ముడెలియక హుమ్మహుమ్మనుచునె దిరించి - యెమ్ములన్నియు

విరిగిసొన్నసిలెనయ్యా॥ దొమ్మిపాములుదిశముకమ్మితనుగొలువంగ- దిన్న
రీడై యొడలుతెలియగ నెయింఁడె॥ ఇమ్ముమాకభయంబులిమ్మువేగమెనీవు-
తెమ్ముమీదయమదినిసమ్మితిమిచూడు..... *

వ॥ అనిమటి నేమనుచున్నారు.

జంపె,

తొలుతపరువులెత్తదొంగయీతడుగాడు - మలసిమోచుటకితడుమం
దరముగాడు॥ ఇలచుట్టుకొనిపోవనితడుదైత్యుడుగాడు - తలగశిశువునునే
చదనుజుండుగాడు॥ బలిమినిండ్రునిదొలబలిగాడుతలపోయ- నలవేయుహ
స్తములయతడుగాడితడు॥ తలలుపదిగలయట్టిదానవేశుడుగాడు - అలయిం
చునుడిగాలియతిగాడుతెలియ॥ *

గీ॥ వింతవాడాదివేషునివెన్నదన్ని । పుట్టెజగములెరుంగనీభోగివరు
డు । ఇంతకోపముమీకేలఇతనిమీద । దప్పలున్నను సైచుముదానవారి॥

జంపె,

అయ్యమీ మహిమంబు లపుడె తెలిసిననితడు - చయ్యనను మీపాదజల
జములెగొలుచు॥ ఇయ్యెడలనభయంబులిచ్చిరక్షించితే- వెయ్యిభంగులమి
మ్మువినితిజేసెదము॥ నెయ్యమునమనవిని నెనరుతోగరుణించి- తొయ్యలులు
మామాటతోయికుముపూని॥ *

వ॥ అనిమటి నేమనుచున్నారు.

క॥ తలలెల్లనలసిపోయెను । బలపలకన్నీరుదొరుగబడలికదోడె॥ బలము
డిగిమూఁఁగమునిగెను । జలమేలనుబోవుమికనుసరసిజనాభా॥ ... *

వ॥ అనుచుగాళింగునిభార్యలు తమపైయ్యెదకొంగులొగ్గి భక్తవత్సలుం
డయినజనాధానునితోనేమనుచున్నారు॥ *

జంపె.

పురుషభిక్షుముబెట్టెపురుషోత్తమాయాది - పురుషుండవటుగానబు
ణ్యంబునీకు॥ పరహింసపాపమనిపలుకుదురుభువిలోన - భరహింసపరు
డనీబలుపాపజాతి॥ పరులకును నుపకారపదముమీమది నెంచి పరుడనకయీ
కాళి బంటుగానేలు॥ *

వ॥ అనిమటి నేమనుచున్నారు.

జంపె- మారమణుసాణములుమారమణరక్షించు- మారుపలుకకుము
ముహూరుకన్నయ్య॥ సారసాక్షులుమిమ్ముసారెసారెకువేడ- స్వారస్యరచన

లేచాలమదిననుచును || కోరినను వేడితిమికోరికలనొనగూర్చు - కూరిమితో
ముముబ్రోవుగోపాలయిపుడు|| *

అటతాళము.

సైమతోడనుమాకునిచ్చటబెండ్లి సేయ-నాధుని-నేమముననియమం
పుమితనిరజాత్రాపిన్ననాడాడినదిపెండ్లేసన్నతాంగా-యిప్పుడు-చెన్న
గామముబెండ్లి సేయుముచిన్నికృష్ణా||నీవుజేసినపెండ్లిభద్రమునీరజాతు-తల
వగ- గావబ్రోవనుగర్తవీవేకరుణతోడ|| *

గీ||మమ్ముబెండ్లి సేయుమాప్రాణవల్లభా| ప్రాణమిచ్చికాపుభక్తవర
దానివుజేయుపెండ్లినిత్యంబుభద్రంబుపిన్ననాటిపెండ్లి పెండ్లిగాదు|| ... *

వ||అనియిట్లుపన్నగాంగనలు వేడుకొన్నయావన్నశరణ్యుండయినజగ
ధీశ్వరుండాటలుచాలించి డిగ్గి వారలంజూచితనకరుణామృతరసంబులువార
లపయిజిలుకనేమనుచున్నాడు||

జంపె.

అంగనామణులార యభయమిచ్చితినిపుడు - పొంగుచును గాలింగ
భుజగాధిపతికి||సంగతిగమివిభుడుసంతోషముననుండు- భంగమెన్నడులేని
బహుభోగములను|| అంగజనిజనకుడపుడానతిచ్చినవినియు-మంగళప్రదమను
చుమదిసంతసెలిరి|| *

వ|| అప్పుడాయురగభామినులుహరియానతిచ్చినమధురవాక్యంబులు
తనప్రియునకుండెలిసిననతండునొగిలిన మేనునునలసినతలలునుజక్క- గానల
రించుకొనియితండువిష్ణు దేవుండనితనమనంబుననిశ్చయించిగోవిందునిచర
ణారవిందంబులకు వందనంబులూచిరించిముకుళితకరక ములుండయియేమనివి
నుతింపుచున్నాడు|| *

ద్విపద-

జయజయసర్వేశజయభవనాశ-జయజయలక్ష్మీశజయదయిత్యనాశ-
జయజయసురరక్షజయమానివతు - జయజయరిపుశీక్షజయజగద్రతు- కుక్షిని
జగములు కుమరుగానిలిపి - రక్షించగలయట్టిరాజపునీవె - యింద్రియంబు
లయంచునిరవుగానుండి - యింద్రియంబులపోకక్లిష్టంబునీవె - యరుదుగాద
త్వంబులందులనిలిచి - క్షురమాక్షురమునకుసంధివిసీవె- పిండాండనడుమనబిం
దువయియుండి-యండపిండంబులకధిపతివీవె- నాదుబిందునుగళానాణ్యంబు

నీవె- వేదాంతమయ్యుడయినవిభుడవునీవె- పుట్టింపరక్షింపబోడవడగింప- గట్టి
 గాబ్రవత్కండకర్తవునీవె - యిన్నిచిర్రంబులు నెరుగనియటుల పన్నినసూత్రం
 బుబ్రవత్కమలయిన- దెలియంగనేర్తురెదేవదేవేశ-విలసిల్లినీకీర్తివినుతులుసే
 య- నేనేరబొగడంగనీరజనాభ- జ్ఞానిగానునజ్ఞానినినేను - మలయుచునే
 వేళవదిలోననుంచు - సలలితంబుగభక్త జనములయందు - వదలకవర్తిం
 చువయిభవలీల - సదమలాచారంబుసాధింపవశమె - యటుగాననేనెంత
 యపరాధిపుడు-కటకటానీమాయగానలేనయితి - రక్షించురక్షించురాజీవ
 నయన- పక్షివాహననిన్ను బ్రణుతింపగలిగె-దయజూడుమికనయినదాసునిన
 న్ను - భయనివారణముగా బలుకవేసీవు - అనియనిప్రార్థించి యహివల్ల
 భుండు- వినయంబుతోడనువిష్ణుదేవునకు - మ్రొక్కినగరుణించి మోధంబు
 తోడ - జిక్కితివా యనిచిరునవ్వునవ్వి - లెచ్చనిసెలవిచ్చి లియ్యంబుతోడ-
 నమ్ముమింకనుసీపునావాడవయితి - శుభముహూర్తంబిట్లు శోభనమయిన-
 నభయమిచ్చితిసీకునమరులవైగడ - మనముననికనీవుమరువకుమమ్ము-ననియు
 టుక్రీహరియహిరాజుకనియె॥ ... *
 జంపె.

ఉరగవల్లభయికను సొడకుముభయమేల - సరగమెచ్చితిసీపు స
 న్నుతులుసేయు॥తిరుగుమెచ్చటనేనదిగులెల్లదిగనాడి - యరుగుమిచ్చటు
 బాసియవ్వలికిసీపు ॥ పరగలెల్లప్పుడుభక్తితోమముగొల్పి - మరిగిసుజ్ఞాని
 వయిమనుమికనుసీపు॥ ... *
 వ॥అనియానతిచ్చినవాక్యంబులకుసంతసించికాళింగుడేమనుచున్నాడు॥

జంపె.

ఓదేవమీయాజ్ఞానుల్లంబు రంజిల్ల - నాచువిన్నప మొకటి నలినా
 త్నవినుము ॥ వాచుచేగరుడుండువయిరమెమదినుంచి- భేధించిమదిచాలభీతి
 నొందించు ॥ చేదోడుగామడుపుజేరియుంటినిపుడు- నీదయామృతదృష్టి
 నిండెనాపయిని॥ ... *
 వ॥అనినవినికృష్ణుండేమనుచున్నాడు,

జంపె,

మాపాదములునీదుమస్తకంబుననిలిచె- నాపక్షిరాజునిన్నలయించడి
 కను॥పాపజాతులకెల్ల బగవాడునీవట్ల-గోవముంచకచెలిమిగూర్పగలవాడు॥
 చేపట్టినికమీద జింతలెన్ననుమాని - పాపుదాపుగజాలవబలుదువుపొమ్ము॥

ప || అనియిట్లు సర్వేశ్వరుండానతిచ్చిన సంతోషచిత్తుండయి యు
హ్వాంగి కాళింగుడనేక దివ్యరత్నభూషణంబులు కృష్ణ దేవునకు కానుకలును
మర్పించి భార్యలుతానును ననేకప్రకారంబుల వినుతులుచేసి హరియనుమ
తంబున రమ్యస్థలంబునకుంజనిరంత నచ్చటగోపాలుండు దయాచలంబున
పొడచూపుబాలభాసురునిపగిదిమడుపు వెడలివచ్చునప్పు డెడువలెనుండెను-

ద్వీ ప ద.

అప్పుడుకృష్ణుడాహ్రాదమునువదలి - కప్పినమేఘంబుకడద్రోచియి
నుడు - పొడచూపునటువలెభూనభోంతరము - కడువడిదేజంబుగ్రన్థినయ
టుల - దివ్యభూషణములు తేజమయినట్టి - దివ్యాంబరంబులు తెరగొప్పదా
ల్పి - వచ్చెడిశౌరినివల్లపులెల్ల - జెచ్చెరబాడగనిచెలువంబుమెరయ - నంచు
డాచూడసీనందనురాక - మందయానముతోడమడుపునువిడిచి - యనిపల్క
నంతలోహాసుతాయనుచు - మనముననుప్పొంగిమాధవుజూచి - గ్రుచ్చికొగి
టచేర్చికొమరుడాయనుచు వచ్చితేనామదివాంఛలుదీర - ననుడాగురించ
నున్యాయమేనీకు - నినునన్నియుంటినినివారివిడచి - యడవులనీరినీనలసటలే
క - తడవుననింపగతగవేసెనుచు - నానందబాష్పములందందగురియ - నా
నందమునుబొందెనానందుడంత - తరుణీయశోదయుదగమూర్ఛచెలిసి - పరి
పరివిధములబలువరింపుచును - దనయునిజూచెడుతాపంబుచేత - బెనగొన్న
మమతతోబిసరుహానయన - యడుగులుతడబడననియాడనడుము - గడగడ
వడగుచుగడుదీనయగుచు - జయ్యనముడివీడి జాలగాగొప్ప - పయ్యెదజా
రంగబలువులయినట్టి - వాటంపుచనుగవవరుసతోనొరయ - హాటకోజ్వలమే
నహారముల్ మెరయ - ముంగురులనియాడమోముసెమర్చ - రంగయినక
మ్ములురానించుదీప్తి - చెక్కుటద్దములందుజెలువంబుజూప - వెక్కిసంబగు
ప్రేమవెలికినిరాగ - ఖేదమంతయురోసికినుకతోనపుడు - మోదంబుతోసుతు
మోమువీక్షించి - బారలుజూపుచుబాళిమీరంగ - గారవంబునహరికొగిట
జేర్చి - నాయన్నవచ్చితేనాజగజ్జి - నాయయ్యనినుగంటినాముద్దపట్టి - క
మ్ములగప్పినకరువెల్లదీరె - వెన్నుడునాతోడవేరుమాట్లాడు - మలిగియున్నా
వేమొయజ్ఞాక్షయనుచు - విలసిల్లిప్రేమలువేడులుప్పొంగ - ముద్దియకర
ములుమోమునొత్తి - ముద్దియపయిబులకమొలకలేర్పడగ - జేలియకుజను
బాలుచేసెపెనావేళ - నలవిడ్డపైవాంఛలతిశయిల్లంగ - గొనగోళ్లమెల్లనె

కూకటివచ్చి - మనసురంజిల తేటమాటలాడుచును - బెన్నిధిగన్నట్టిపేద
చందాన - గన్నపుత్రునిగాంచితలకియిట్లయె॥ *

జంపె.

ఒంటిగామముబాసియుందు రేయిందాక - జంటబాయనిగొల్లిజంట
లనువిడిచి ॥ కంటకముతోబామువెంటనంటెనోలేక - బంటుతనముననెదిరి
భంగపడెనేమొ ॥ కంటవినగలవానిగెట్టించివచ్చితో - తుంటయనుచునుబా
ముదోవనంపితివో॥ *

వ ॥ అనితల్లిదండ్రీకి గోపగోపకాజనంబులకు నుల్లంబురంజిల్లిపం
చగారలూలు పలుకులుబలికినవారలు సంతసిలిగృష్ణుని బొగడుచున్నంత
బలరామ సమేతుండయిపశువుల తరలించికొని వచ్చునప్పుడు నస్తమయం
బయిన యారాత్రియందు వసియింపశ్రీసమయంబున కార్చిచ్చువచ్చిచుట్ట
కొన్నగొల్లిలు భయపడికృష్ణునితో నేమనుచున్నారు.

గీ॥ చిచ్చుచుట్టుకొనెనుశీఘ్రమెచల్లార్పు । కరుణయుంచుమపునుక
మలనాభ । యనుచువేడుకొన్నహరిదయావృష్టిచే । మంటనెడిసిమింగి
మందగాచె॥ *

వ ॥ అంతదెల్లెవారిని మందగదల్చికొనివచ్చి సుఖంబుండి కొన్నిది
నంబులకు నిండ్రయాగంబు సమకట్టినందుడు యత్నంబుచేయు నప్పుడు
తండ్రితోముద్దల బిడ్డండేమనుచున్నాడు॥ *

గీ॥ ముఖముసేయునీవుమదినుత్పహించెను । దేవుడెవడునీకుదెలియ
బలుకు । మనినబిడ్డజూచియప్పుడిట్లని నెతండి । వాసవుండుకర్తవనజనాభ॥

వ ॥ అనిగోపించి హరియేమనుచున్నాడు.

జంపె.

సకలంబునకుసాక్షిసర్వేశ్వరుడుగాక - వికటవకాయామాటవినగూ
డదయ్య ॥ దేవేంద్రుడెవ్వడో తెలిసిచూడుమునీవు - దేవదేవుడుజగతిదేజరి
ల్లిగను॥ ఈశుడొక్కడగాకనితరులెవ్వరులేరు - భాసిల్లిసిరులూసగుపర
మేశ్వరుండు ॥ ఈశ్వరునిపూజించియిప్పుడుయాగముచేయ - శాశ్వతంబు
గనుఖముసమకూడు నెప్పుడు॥

వ ॥ అనుచుముద్దులుగులుకు బిడ్డనిస్థులకు తండ్రిసంతసించి యీ

శ్వరునిబూజించి యాగంబుసేయ సకలబంధులసమేతంబుగా మఖమహాహుత్యవంబుసేయించిన సహింపక యింద్రుండు కోపించి మేఘంబుల రావించియేమనుచున్నాడు,

అటతాళము.

గొల్లలెల్లనునన్నుమెచ్చకకొవ్వినారు- వారలు- తల్లిడింపగవా నగురియొడితడవునిచి - అనిసమేఘములన్నిగూడుకనమితముగను - యష్ట డు- ఘనముగాజడిగురిసెగొల్లలుగాసిజెందె- అపుడువడకుచునందుతాది గయఖిలజనులు- సెవాయని - కపటశౌరినిమొరలుచెట్టిరికావుమనుచు॥

వ॥అష్టదేమనుచున్నారు,

క॥అయ్యరుములుసీమెరుములు । నీయశసీపాతకములుసీజలధారల్ । నీయానతోల్లియెటుగము । కుయ్యాలింపంగదయ్యగుణరత్ననీధీ॥

వ॥ అనినవినికృష్ణుండు వారలనుబశువులనుగరుణించెదనని పూనెనటయెటువలెను॥

జంపె.

గోవర్ధనాద్రితన గొనవ్రేలధరియించి - గోవిందుడపుడెత్తెగొడుగువలెదానిక ॥ రారెతలితండులారారెవల్లపులార - రారెపశువులుమీరురాజసంబుగను ॥ అనుచుబిలిచినవారలమందలునుదాము - అనువుగారిగిక్రిందికిరిగిరాక్షణమె ॥ వల్లపులుపశువులునునుల్లములురంజిల్లి - అల్లియింద్రునిమనసుతల్లిడంబందె ॥ వెల్లనయిజంభారివెరగుపడితనుగుండెర్పుల్లిమనమేఘములసమతీరావించె॥ ... *

వ॥ అంతటవగ్నంబు వెలిసినహరితనవ్రేలయెత్తినగిరియధాస్థానంబు ననునిచిన సురులువిరులుగురియనందాదియాదవులు వినుతించుచుండనింద్రుండు శిగ్గును భయంబును మనంబునంబెనుగొనవచ్చి గోవిందునకు దండవ్రణామంబు లాచరించిననతనిమన్నించి సురలోకంబునకుంబనిచి తాను నెప్పటిచందంబున నావులగాచుచున్నగృష్ణునిరూపురేఖావిలాసంబులుచూచిగోపకన్యలుతమలోదామేమనుచున్నారు॥

జంపె.

చెలియయీప్రియునితో జెలిమిసేయకయున్న - కలుగు సేభోగంబుకాంతలకునిపుడు ॥ కలికియీరమణుతోగదిసిముచ్చటలాడ- గలుగకుండి

నచెలికిగలచెలువంబు || కలకంఠియూప్రియునిగలయకుండినసతికిగలలా
ననయిననుగలుగు నేసుఖము|| ... *
...

వ|| అనియిటువలె గోపగబ్బిగుబ్బె తలుమదనాతురులై కృష్ణదేవు
నిమగనిగావడయునుపాయంబుచేసిరటయెటువలెను||

ద్వీపద,

గోపికలొకనాడుగోరై-లుప్పొంగి - శ్రీపతివిభునిగాచి త్రంబులం
దు - తలచిదుగికిమొక్కి-తగవ్రతంబొకటి - సలుప గయమునకుజని
గోపికలును - నిసుమున గౌరినినింపుగానునిది - మసలక పూజించి మగు
వలందరును - దనుకోరై- లన్నియు దగవిన్నవించి - క్రమమునకాళినిగడు
వేడ-గొలువ - దినదినం బటువలెతెరవలందురును - వనజాక్షిగౌరికివ్ర
తములుసలుపు - చున్నంతనొకనాడునుల్లసంబునను - గన్నియలందరుక
డుసంభ్రమమున - వరమాఘ మాసంబు వచ్చె నటంచు - సరసిజ ము
ఖులిదిసమయమటంచు - ప్రార్థన మేల్కొంచి పూజలుసేయ - ముద్దుల
శౌరిపైమోహముప్పొంగ - భావంబులో నిల్చి పడకులవ్వేళ - బోవుబో
జెలరేగిపురవీధులందు - నాటలపాటలహరినిగీతించి - పాటలగంధులు పరి
పరివగల - గబ్బిగుబ్బెతలపుడు గానంబుచెలగ - గొబ్బిళ్లు జరచిరికులుకు
చునపుడు|| ... *
...

గొబ్బిపాట.

కొమ్మలారరారేముద్దుగుమ్మరారరారే|| గొబ్బియల్లో || ఇంతులా
రరారేమరునిబంతులారరారే|| గొ|| అతివెలారరారేపసినిప్రతిమలారరా
గొ|| జాణలారరారేజిగురు బోణలారరారే || గొ|| ఆశలెల్లదీరమిరీ కే
శపునిబాడరే|| గొ|| గబ్బివయసుచెలులుమీరుగొబ్బిల్లాడరారే|| గొ|| వెన్ను
నికథలనుమిరు విన్నగానిపాడరే || గొ || తళకుబెళుకుచూపిసీటనళుకుతక
యీదరే|| గొ|| పంటవెలదినంటిమొన పంటమెత్తినాడరే|| గొ|| కంభమున
వెడలివేగ డింభకునిబ్రోచినాడే|| గొ|| వడుగువలెనువచ్చిబలినియడుగులడి
గినాడే|| గొ|| గొడ్డలెత్తికొనిరాచబిడ్డలనుగడిమెనే|| గొ || ధచ్చిదుగతలల
వానిగుచ్చిహెచ్చిచంపెనే|| గొ|| బాలలీలవిషముచమలపాలుద్రావెనమ్మా
గొ|| మక్కువతోబళులగాచిరక్కసినిజెరచెనే|| గొబ్బియల్లో || ... *

వ॥ అనియిటువలెగొప్పి లోడుచు యమునానదికింబోయిఁ
యిసుమునగోరీదేవిని పోడకోపచారంబులంబూజలు చేసితమకుగృహ్లాండుము
గడుగావరంబు లిన్పునిప్రాధికాంచియచ్చటి యిసుక దిన్నియలయంధుబు
ట్టంబులువిడిచియునిదిజలక్రీడలాడిరటయెటువలెను.

ఏకతా శము.

జలకములాడుచుజలరుహవదనలు- జలములుచల్లుచుజలములతోను॥
బిసరుహనయనలు బిరబిరసీచుచు-మసలుచునచ్చటిదేసలఘజనుచు॥ త
మ్మిమొగ్గలవితగునాచనులకు - నెన్నె లవికసితహూహూయనుచు॥
తోగలీకన్నులతోసరియవునా - పగలుమూతలనిపకపకనగుచు॥ కులుకు
చుబెళుకుచు చిలుకలకొలుకులు- కలకలనప్పుచుకలరవమెసగఁ,

వ॥ ఇటువలెనాటలాడుచున్నవల్లవపల్లవపాణులపోకలెరింగివారల
వస్త్రంబులపహించివచ్చెదననుచుగృహ్లాండువచ్చెనటయెటువలెను,

అటతాశము.

కదలకుండగదోగివారల కదిమికదిమి - తానటుపొదలమాటులచేరి
మెల్ల నెపొంచిపొంచి ॥ అదనుమాచటుగోపగాంతల యంబరములు - వొం
గిలి-సదయుడై నూనెల్ల-వేగమెముదముతోడ ॥ అదరుబెదురునులేకవ్రే
తలుఅతనిజూచి - మోహము - మొదలనీయకచూచుచుండిరిమెలతలెల్ల॥

వ॥ అంతవల్లవకాంతలుసిగ్గునుమోహంబుమల్లడిగొనివల్లవకాంతుని
తోనేమనుచున్నారు.

జంపె.

మామమామానీవుమామామవపుదపు - మామానములుగొనుచుమ
ముసేచనగునె ॥ మానుమానుమటంచుమానపతులనగానె - మానకిటువలె
నీవుమానెక్కదగునె ॥ కోకకుచలిందుండకోకలెత్తు కనీవు మాకులము
వాడవైమాకులెక్కదరె,..... *

వ॥మటిన్నేమనుచున్నారు.

ఏకతా శము.

కోకలెత్తికొనికోకలువ్రేయచు - మాకులెక్కినదిలోకలునగరె ॥ అ
బ్బరపాటునగొబ్బనవచ్చితి - వుబ్బుచునిలువకయ్యరికితవేమొ॥ కొన్నులనం
దరుకమ్ముకయ్యుండగ- యెమ్మెలుచూపను నెవ్వడువీవు॥ దొరతనమిచ్చటనెర

దనమానా - తరుణులనేచగదగునేచెపుము || వలవనిరచ్చకు వచ్చదవేమో-
వలదువలదుమావలువలుడేవే|| *

జంపె,

రాజముఖులిందుండరంజిల్లనిచ్చటికి- రాజసంబునరాగరాజవేసిపు||
వలపుగలిగినమాతొ వచ్చిమాటాడవలె - వలపు తెలిసినయట్టివాడవే చెపు
ము || ఏమియెరుగనిసతులనేచేదిమర్యాదె - యేమిటికిమా వటములెత్తితివి
చెపుము || దూరమని యుండి మీవారమని మ్రొక్కితిమి- గారవముతో మ
మ్ముగరుణించరానే || నేరమనియున్నాము నేకుమన్నియునిన్ను - నేరమ
రిపించుటకు నేరమామేము, *

వ||మఱిన్నేమనుచున్నారు,

ఏకతాళము.

రట్టులేలనీరమణులమంటిమి- గుట్టులుచెరచకకోకలనీవె|| దేవుడవ
నుచునుభావముదెలుసెను - నీవునుబిలిచినత్రావుకురామా || ఎవ్వరైననీ
రవ్వలువిన్నను - నవ్వరెమమ్ముననలుపురిలోనక || ఆశలునీపైనతిశయమా
యెను - దాసులమన్నికదయతోనేలు.

వ||అనియిట్లు వేడికొనుచెలులంజూచిక్యష్టంఢేమనుచున్నాడు-

గీ||చీరెలిత్తుమీకుచెలులారయిచటికి| వెడలిరండుమీరువేడ్కతోడ||
నిపుడువలువలిత్తునికజాగువలదనిరమ్మటనుచుబిలువరమణులపుడు||

జంపె.

చీరెలిచ్చెదననుచుజీరెదవువలుమారు - జీరలియకయటకుజేరంగవ
శమే|| అలయించవలదుమాయంబరంబులనొసగి - మరుకేళినలముకొనిమ
రిచాడుమమ్ము || మనసుదెలియకనీవుమరిమమ్మునేచెదవు - మనసునీవిచ్చి
ననునెననియుండెదము-

వ|| అనినవినివారలకువస్తుంబులొసంగరమ్మనినవెడలిలజ్జించివచ్చి
రటయొటువలెను-

అటతాళము,

వెడలుదమురమ్మునుచుబిలుచుచువెడలియొకతె - పిలిచినవెడలరా
దనిసిగ్గుతోడనుబిలుచునొకతె || ఏటిసిగ్గనిపోవదలచును నింతియొకతెపో

పుటమాటగాదని తెలియజెప్పునుమగువనెకతే || తరలుదముయిపుడనుచు
జీరునుదరుణియొకతే - చీరిన - నయసిగ్గెక్కడిదెయనుచునుగునెకతే||

వ || యిట్లుండోలాయమానమానసంబుననున్న కన్నియలంజూచి శౌ
రి యేమనుచున్నాడు||

గీ|| నీటిలోననుండినీటులుచూపిన| బటములాసగమీకుబడతులార| వె
డలివచ్చి మ్రొక్కి వేడియుమాచీ రెలిన్పుటంచునడుగనిత్తు నేను|| ... *

వ|| అనినవిని వల్లవకాంతలయుల్లంబురంజిల్లంబలికినవినివెడలివచ్చిత
రువుచెంతనిలిచినవెన్నుండేమనుచున్నాడు||

జం పె.

మగువలారాయితకుదెగువతోడనువచ్చి- తెగువచేసుకయుండదగవ
వునెమీకు || నగవుగాదీమాట వగవకుడుచెప్పెదను - మగవారు లేరిపుడు
వగవాడగాను || మొగమాటమికమాని మ్రొక్కిమీరందరును - వగగుల్క
నడిగి లేవలువలిచ్చెదను|| ... *

వ || అప్పుడాచెలులాడంబడిమ్రొక్కిరటయెటువలెను||

క|| ఒకచేతమరునిగృహములు | పికవాణులుమాసికొనుచుపిత్తరివ
గలఁ| నొకచేతహరికిమ్రొక్కిన| ఒకపకనవ్వుచునుశౌరిభామలకనియె||

ఏకతాళము.

తొగతీగెతూపులదొరయండ్ల నిటువలె-సొగసుగమాటినవోద్యంబాయె||
అయిలేమంచిదియంగనలెల్లను - బయినములయితిరిపటములనడుగఁ || రెం
డుచేతులను దండిగమ్రొక్కిన - నిండుమ్రొక్కులనిలువరమానా|| మ్రొ
క్కియండిగి తేగ్రక్కునబటములునిక్కమ్మొసగెదనెలతలకెల్ల || ... *

వ|| అనిపలికినమాధవువలుకులకుమనోగ్లాసంబునకు దమకంబు రె
ట్టింపరెండుచేతులమ్రొక్కిరటయెటువలెను|| ... *

జం పె.

మదనసదనములెపుడు పదనురకవలపుచె - మదనగురునకు మ్రొ
క్కిసదయులయిరపుడు|| పరవశంబుననుసంభ్రములేనిచిత్తముల-పరమానా

నా నెమరపర మేళు నెమరక॥ నిలిచినయన్ననుజాచినీరజాతుండపుడు - పి
లిచివారలతోడ బ్రయముతోనియె॥ చెలులార మీకోర్కె సిద్ధించె గాళి
చే- వలువలిచ్చెదమీకువగపేలనికను॥ *

వ॥ అనిమరి నేమనుచునాడు.

ప క తా శ ము.

సిగ్గువిడుపుడిక చీరెలిచ్చెదను - దగ్గిరవచ్చినదప్పేమికను॥ దవ్వుల
నుండెడుతరుణులరమ్మని - చువ్వుటంబులాధూర్తులకీచ్చె॥ చీరెలుగట్టుక
చిరునవ్వులవారి- జీరుచుమందకు జేరిరియిపుడు॥ *

ద్వి ప ద.

అంతనా శ్రీకృష్ణుడా మ్రానుడిగ్గి - సంతసంబున వచ్చిసఖులతో
గూడి - మొదవుల మేపుచు మోహ నాంగుండు - ముదితలుతనమీదిమో
హంబుతోడ - నున్నచందముచూచి యొక రేయినతడు - పున్నమవెన్నెల
భువినిండియుండ - వనమునకేగియు వనజనాభుండు - వనమున నుప్పొం
గిమధురగానముల - వేణువు పూరించవెలచులందరును - జాణుడువనభూ
మిసరసనున్నాడు- అనుచుబయికములయినయ త్తమామలును - బెనగొన్న
నుగలతోబిడ్డలాదిగను-నరికట్టినిలుచున్ననందరింగడచి - సరిలేనిమోహంబు
సాధింపుచుండ - నెవ్వరినెంచరోయేలకామకులు - రవ్వకువెరతురే రమ
ణులావేళ - కాంతలమాయలు గడవగావళమె - యెంతజెప్పినగాని యెల
నాగలపుడు - కమలాక్షుపయి మోహకాంక్షలుప్పొంగ - డమకంబునిలు
పకతహతహాపడుచు - హరిజేరి విరహములతిశయింపంగ - సరసిజ వదను
డు సంభ్రమంబుగను - జెలులనందరిజూచి చిరునవ్వునవ్వి - పలికెనప్పుడు
వారి. భావముల్ దెలియ॥..... *

జం పె.

చెలులారమీరిపుడుసిగ్గెనటుపెట్టి - వలపుగలిగిననిటకువచ్చుటలుత
గున॥ తల్లితండ్రులవిడిచివల్లభులదిగనాడి - యెల్లబంధులువవ్వజెల్లినటె
మీకు॥ పతిప్రాణ పదమయిన బంధుండుతలపోయ - బతినిబాసిన సతులమ
తులెల్ల వెతలు॥ *

* వ॥ అనికృష్ణుండుపలికినవినివల్ల వకాంతలేమనుచున్నారు.

జం పె.

పతివై ననీవెమాపాలిరై వమునీవె- పతులేలమతులేలబంధుజనులేల॥
గతినివెయనుచునాకాత్యాయనీదేవి - పతిగాగనినుజూపెఫలముసిద్ధించె॥
తలబెట్టకుమువల్ల వేగమేరతికేళి-నతులితంబుగగలయుమరమరలులేక॥ *

వ॥ అనిపలికిన వినికంతు జపకుండువీంతలు గులుకమరుకేళిగోపకాం
తలకందరినన్నిరూపంబులయివెన్నెలబయిట పూబొదిరిండ్లనైకతస్థలంబుల
నచ్చటచ్చటరవ్యప్రదేశంబులవారివారి మనోభావంబులెరింగిరమియిం
చెనటయెటువలెను॥

ఏ క తా శ ము.

చిత్తనిచెలులనుజిహ్వజుకేళిని- హత్తుకతమకంబలయగసలిపె॥ హ
స్తినిమగువలనలుకకబెనగిన - పుత్తరించిరతికూడెనువేడ్క॥ శంకినిసతు
లనుశంకలుదెలుసుక - పొంకమిసురతతిపొందుగసలిపె॥ - పన్ననిజాతులప
గ్ధతులరసియు - బన్నగంధులనిపదరకకలిసె॥ *

వ॥ అంతకృష్ణుండుసురతోపభోగంబులదృష్టులు బొందినవల్ల వసుం
దరాంగులనువారివారిమందిరంబులకనిచి - తానుయథాక్రమంబుననున్నం
తనొక్కనాడు కంసుండుకుటిలబుద్ధిదలంచియాగంబు సయసమకట్టియచ్చ
టికిబలరామకృష్ణులరావించి తనపగదీచునుపాయంబుచూచి తానుజేసిన
యత్నంబులకుగృష్ణుండుగుపడకతప్పించికొన్నివిధంబులకు వెరచియుక్తూరు
నిరావించియతతోనేమనుచున్నాడు.

జం పె.

ప్రక్రూరములునిపునెంచకుముమదిలోన- నక్రూరవినుమనుచునాక్రూ
రుడనియె॥ మఖముసేయగమేముమదినుత్సహించితిమి - మఖముచూచుట
కిటకుమాధవునిదెమ్మ॥ కనరుమాటలకెల్లకల్లలనిసాధించి - నెనరుబుట్టగబ
ల్కునీనేపుణ్ణచేతె॥ *

వ॥ అనియక్తూరు నెడంబరచియనిచిననతండు రథంబెక్కియతిత్వరి
తగమనంబున మందకుంజని బలభద్రసహితుండైయున్న హరినిజూచి దం

డప్రణామంబులూచరించివెదవచనంబుల దృష్టులంజేసినభక్తవత్సలుండయిన
భగవంతుండక్రూరభక్తికి మెచ్చియ్యతనింగూచుండ నియమించికుశలంబడి
గి హరియేమనుచున్నాడు.

అటతాళము.

తల్లిదండ్రులునుగ్రహేనుడుదలతురేమో - మమ్మున-నెల్లకాలమునీ
పుబంధులు నెంతురేమో || మానుమాపైదయలునిప్పుడుమరచినాడోయూర
కె - తామసుండైకుటిలబుద్ధులుదలచెనేమో || ఎన్నడిచటికిరానివారణుతి
న్నగాను-వచ్చితి-రెన్నడిచ్చటిపనులవేమోయెరుగజెపుమ. ... *

ప|| అనినవినియ్యవ్రూరుండుహరితో నెఱునుచున్నాడు.

జంపె.

మిముదలచుపౌరులకుమేలైనశుభములే - క్రమముతోడనుగలుకడు
వేడ్యతోడ || నీవుదిక్కినిమదిని నిరతంబుదలపోయి - భావజ్ఞులకు నెపుడు
పరిణామమగురు || వేదాద్రిగుహలలో విహరించువిన్నాణి - యాదవుల
యిండ్లలోనేలయుండెదవు || భక్తవరులకు నెల్ల బహుదయారసముచే- భు
క్తిముక్తియు నొసగు పుణ్యుడవునీవు || కావుననుమీకరుణ గలిగినప్పుడెమా
కు- శ్రీవెలయునుఖములునుజేకూరునయ్యా. ... *

ప|| అనినవినికృష్ణుండతని భక్తికిమెచ్చినీవువచ్చినపనులు చెచ్చెరవా
గ్రుచ్చువానియానతిచ్చినహరితోనవ్రూరుండేమనుచున్నాడు.

క|| మీమామమఖముచేయుచు బ్రేమంబుననటకు మిమ్మువిలువగబని
చెఱి. దామసమువలచుతరలుము! రామునితోగూడినీవురాజీవాత్రా|| ... *

జంపె.

మామామతామఖముమముజూడరన్ననగ - మామనసురంజిల్లెమా
మళమువెలసెఱ || కనికరంబునులేక నెనరుతోబంపగా - దనరుబుద్ధిదియు
గాదనరునిక-ముగా || ఈవర్షకునిచ్చటనుదేవరకు మ్రొక్కెదము - భూవ
రునకుదయలుపుటవలెననుచుఁ || ... *

ప|| అనియిటువలెముచ్చటలాడుచునవ్రూరునినాదరించి నందయశో

దాడులును గోపగోపికాజనంబులు పరమోగ్లాసంబున వారలగారవించిము
రియును వృదుమధురవాక్యంబులనందరి యుల్లంబులురంజిల్లి నెడంబరచి
తగినవారి తమవెంటరానియమించియన్నయుదానుసురథారూఢులయి య
క్రూరుని వెంబడిచనిచని ముందరమధురాపురింగాంచి యచ్చటనిలిచి కం
సునకుతమరాక యెరిగింపుమనుచునక్రూరుని ముందుగాననిచిన నతండతిత్వ
రితగతింజని కంసునితోయడు శేఖరులరాక యెరుగించి యక్రూరుండు తన
మందిరంబునకుంజ నెనంత రామకృష్ణులుయాదవులు తమ్ముగొలువమధురా
పురంబుబ్రవేశించి రాజమార్గంబునవచ్చునప్పుడు వారాంగనలువారల రూ
పురేఖావిసంబులుచూచి మేడలమీదనుండి యేమనుచున్నారు,

సీ || వీడటేభూతకివిషముచన్నులబాలు బాలితో ద్రావినబాలకుం
డు । వీడటేబలుబండివిష్ట్రవీగుచుగాలచురుసుగాదన్నినమండగిడు । వీడటే
సుడిగాలివిధమెల్ల నెరిగితా బట్టకమెడనుక్కిపారవైచె । వీడటేకోనవ్రేల
వేగమెగిరియెత్తి గొడుగుగాబట్టినగురుబలుండు । వీడటేమున్నుకాళింగు
వెడలనడచె । వీడెదొంగిలియింటింటవెన్నమెసవె । వీడెకార్చిచ్చుకబళించి
వేగమింగె । వీనిమాహాశ్చర్యమెన్నంగవంతలన్లు || ... *

వ|| అనిమరిస్తేమనుచున్నారు.

సీ|| ఇతడటేనీటిలోనీదుచుబెళుకుచు జడువులుదెచ్చినసాహసుండు
ఇతడటేతరిగొండనెత్తివీపునవాని బువ్వంబుబెట్టినపుణ్యమూర్తి । ఇతడటే
కొమ్ముననిలయెత్తిరక్కసు చునిమి కేకలువెట్లుచుండగిడు । వీడటేకంబానవె
డలిననరహరి వీడటేవామనవేషమూనె । గచ్చిరాజులజెల రేగియుబ్బులడచె
నంపకోలనుమున్నీరునడచినాడు । ఇతడువ్రేతలకెల్లసునింటిమగడు । ఇతడు
బుచ్చులకలికనియించదగునె|| ... *

వ|| అనికృష్ణునిమర్కంబులెంచి బలభద్రునిజూచియేమనుచున్నారు-

సీ|| కాంతరోయితడాకాళించిగర్వంబు వాగేటన్నిననాయకుండు ।
పాలతిరోయితడాపూనిప్రలంబుని భగ్నంబుచేసినబాహుబలుడు । చెలియ
రోయితడాచెడుగురాకాసులబోసక చంపినభూరియశుడు । మగువరోయీ
తడామందనావులనెల్ల మెరసికృష్ణునిగూడిమేపినాడు । భామయీతడునం

దుని ప్రాణపదము! కొమ్మయీతడురోహిణీకొడుకునుమ్మి । బలుడుబలుడ నియీతనిబ్రస్తుతింప! బలుడుగాకున్న నెంతు రేబలుడటంను॥ ... *

వ ॥ అనికొనియాడుచున్న పురస్త్రీలంజూచిహరితన కరుణారసం బులుచిలుక కనుసన్నలవారిగారించిచనుచున్న నొక్కరజకుండు చలువ లుగొనుచు నగరికేగెడువానింజూచి యావలువలుతమకు నిచ్చున్నవాడేమ సుచున్నాడు-

క॥ మీరివస్త్రములడిగిన । ధారుణిపతిచేతమీకుండనవచ్చుకా । దూరంబరుగుండిప్పుడు! నెరమునావల్ల లేచునిక్కమునుమ్మి॥ ... *

ద్వి ప ద

అనినయాచాకిపైనతికోపమునను - వనజాక్షుడప్పుడువానినిజంపి - చాకితెచ్చినమూట చలువలుగట్టి - జోకతోగృష్ణుడు సొంపుదీపింప - నన్న యుదానును నఖిలయాదవులు - సున్నతాంబరముల నొప్పిరవ్వేళ - గును మదామంబులు గొంపోవువాని - విసువకరప్పించి విరులుదెచ్చునెన - వా డంతహాషింపించి వాసుదేవునకు - బోడిమిగానిచ్చె బూలదండలును - ని చ్చినగైకొనియచ్చలోమెచ్చి - చెచ్చెరవరమిచ్చె జెలువంబునెరయ వా నివీడ్కొనిపోవ వాడలోనెక తె - పూనిగంధంబులు భూనాధుకడకు-గొం పోవుచున్నయాపజ్జనుజూచి - యింపునశ్రీకృష్ణుడిస్థినిపలికె - బరిమెళద్రవ్య ముల్ పడతి మాకిమ్మి - సరగసీకగుమంచిసాందర్యగరిమ - అనిననాయువలి యునౌగాకయనుచు- మనముననుప్పొంగిమగువయివ్వగిను - నందుకి మెయి నిండనలదివేడుకను - మంరోడ్ధారుడు మానినిబిలిచి - పదపక్తములదానిప దములుద్రొక్కి - సుదతిచేతులువట్టిసూటిగానెంత- మగువడొంకులుదీరిమ దందంతివలెను - వగలాడినవ్వుచువగలురెట్టింప - మదనసన్నిభరూపమాగీ మునకును - సవయడైయేతెమ్ముజాగేలయనుచు - కొంగుబట్టకలిరుచుకో మలిజూచి- సంగతితోడను సరసమాడుచును - నన్న మోమటుచూచి హరి నవ్వుకొనుచు- సన్నతాంగిరొకరనుసదనంబుజూచి- వచ్చినీమదినున్నవాం ఛలుదీర్చి- చిచ్చలవిడిమేమువిహరింతుమనిన-నింతితానుప్పొంగియింటికిజనన- సంతవారంఁగఱునచ్చటనపుడు- మదనగ మొక్కటిమాధవుగదిసి- పొడలుచు

నీలాగ్రప్రేదిపింప - నెదిరినగజముపయి నేపలింపి-పదరకకృష్ణండుబలియు
 డయిదాని - దంతంబు పెకలించితలమీదనడచె - దంతి నెత్తురుగ్రక్రీ-ధరమీ
 దవ్రాలె - హస్తీచావటుచూచిహరియునుబలుడు - ముస్తీచులయి రాగముం
 దరనపుడు - జమునిచందంబునజూనిరుడంత - నమితసాహస మొప్పుహరి
 జూచిపలికె - గోపాలనీమాయకుటిలంబులెల్ల - నాపాలబడినీకునగుబాటు
 లాయె-గొల్లు మెచ్చగగునియుటకాదు- మల్లలరచ్చలుమాధవనినుము భూ
 తకిచనుబాలుపుక్కిటబెట్టె - నీతిగాదిదికంసునిలయంబుగాని - బండిగాలను
 దన్నుప్రజ్ఞయుగాదు - మెండుగాదేవతల్ మెలగెడత్రావు-సుడిగాలిమె
 డనుల్పజాచుటగాదు- జడియకవచ్చితిచచ్చుటకొరకు- మీరిపామునుబట్టిమీ
 టుటగాదు- భూరిసాహసులున్నపూనికెగాని - యనబంతములాడిహరి
 జేరవచ్చి - మునుకొనివాడంతమురియుచునడచె - గోపంబుతో జేరిగోపాలు
 డపుడు - పాపపుచాణూరుబడద్రోసిజంపె- బలుడట్లుముష్టికుబట్టివిడల్చి- బ
 లుముష్టిచేఱొమ్ముపగలగ్రుద్దినను- నెత్తురుగ్రక్రూ-చు నేలపయినొరిగి - య
 త్తరివాడేగెనంతకపురికి - నప్పుడాకంసుతోనన్నియుడెలుప - నిప్పులరాల్పు
 చునిగుడుకోపమున - బలములనటుజూచిబహురోషమునను-బలునిగృష్ణనిజం
 పిపాపపుతండ్రి - నుగ్రసేనునిజంపియోడకమీరు - నిగ్రహింపుడురాము
 నెనరింతలేక - వసుదేవదేవకీవారలద్రుంచి - కసిదీరచటికిగ్రక్రూ-నరండు-
 మనమలరగబహుమానంబులిత్తు-ననిపనిచినజూచిహలధరుడంత- కదిసినబల
 ముపైగాలునిపగిది-గదద్రిప్పివై చినగడుభీతితోడ - బరువులెత్తిరితమపంతం
 బునడలి-హరిమోదనుంచుచున్నతోననియె - నిచ్చటవీరిపై నెదురనేమిటికి-
 ముచ్చటలెల్లనుముందరగలవు - రన్నునియటుచనరాజసంబునను-దిమ్మరితన
 మునగీరుడైయున్న-యలకంసునటుజూచియాగ్రహంబునను- జలమునఖడ్గం
 బుర్గుళిపించికోసుచు- గోపాలుడప్పుడుకోపంబుతోడ - నాపాపకమునిన
 వలీలద్రుంచి-కరినీడ్చుహరిక్రియగ్రక్రూ-ననతని - హరియాడ్చివయిచెనునతి
 వేగమునను - సురలంతమింటనుసొంపుదీపింప - విరులునుజల్లిరివేడుకతోడ-
 బాడిరికిన్నెరభావలుచెలగి - యాడిరిరంభాదియప్పరలెల్ల - వీణెమీటుచు
 బొంగివిస్టుకీర్తనలు- నాణెంబుగాబాడినారడుడుబ్బె - రామకృష్ణులుమది
 రంజిల్లినపుడు - తామసింపకపోయిత్లదోండులకు-దండప్రణామముల్ దగ
 నాచరించి- నిండువేడుకతోడనెనరులుపుట్టె - మధురవాక్యంబులమమతలు

హ్వింగ- సదయలై వారికిసంతోష మొదవ-నవుడుగ్ర సేనునికారాజ్యపదవి-
దివులుడై పాలించి నెగడుమునీవు-అనుచు నెప్పించినసఖిలబంధువులు - మన
ముననుష్ఠాంగమాధవుడొప్పె - నీరీతిమధురనునింపాదవంగ- గారవంబుననుం
డికమలనాభుండు-తల్లితండ్రులబంధుతతిమిత్ర జనుల-జ్వలికరుణతో సరగర
ప్పించి-మధురలోనుండనుమనకేలయనుచు- బదిలుడై యంబునీప్రాంత్యంబు
జేరి-విశ్వకర్మనుబిల్పి వేడుకతోడ - విశ్వంబులోగడువిస్త్రయంబుగను-వా
రిధిసడుమనువై భవంబెసగ- ధారుణీశులుమెచ్చదగుపురంబొకటి - గావిం
పుమనుచునుగట్టి సేయ- నావిధంబంతయునతడానికించి - సకలశృంగార
ముల్ సకలవైఖరులు - సకలచాతుర్యముల్ సకలచిత్రములు-కోటలుకొమ్మ
లుకొత్తడంబులునుటమా తేరులువాజులుకరులు - సాటి సేయగరానిస
ద్భటకోట్ల- వాడలుమేడలువరవిలాసములు- చూడగబొడవయిననుండరం
బయిన-గోపురప్రాకారకుడ్యముల్ దసరి - నాపురంబొప్పెనునతివేడ్కలమ
రి- మణిమయదీపులమహిమజెన్నలరి- గణుతింపరానట్టికడుచోద్యముగను-
నయ సౌత్సవంబుగానగరునిమిం - భయదోగ్రమయినట్టిపక్షిండు ధ్వ
జము- నెత్తించిదిక్కులనేపుదిపింప - మొత్తంబుగానురల్ మ్రొక్కు-చుండగ
ను సంతనాశిల్పియుహరిగాంచిమ్రొక్కి - వింతయాపురిఱ్ఱాడవిచ్చేయుమని
స-నన్నయుదానునుసఖిలబాంధవులు - కన్నులపండువై గనుపింపగాను-తరు
చుగా భేరులుత మ్రేటధ్వనులు వరుసతోసంగీతవాద్యముల్ మ్రోయ- నగరు
ప్రవేశించిననిననాభుండు-అగణితంబుగమింటనవరులుగూడి - పువ్వులవా
నలుభోరునగురియ-మవ్వంపువేడ్కతోమాధవుడొప్పె. ... *

వ॥ అంతద్వారకానగరంబుసకలశృంగారవై ఖరులంజెలంగబలరా
మకృష్ణులుహ్వింగుచు సకలయాదవసేనాజనంబులు గొలువసకలసంపత్క
రింబొప్పద్వారకానగరంబుననున్నంత॥

క॥ఆవనజగభూపంపునరై వతుడనురాజుడెచ్చిరామునకిచ్చె॥ రేవతి
యనియెడుకన్యనుఁగూవరమునువింటిగాదెబుద్ధిందెలియ॥ ... *

జంపె.

ఆసత్తెనాలధరుండతివేడ్క-బెండ్లాడె- భాసురంబుగనురలుబ్రస్తుతిం
పగను|ఆసమయముననిచ్చెనరణంబురై వతుడు | దాసదాసీజనులధనకనకచ
యము | బలుడురేవతియొప్పెబలవైరిశచిరితి | సలలితంబుగభోగసకలసం

పవల || పురముభాసితేనకలభవనతల్లజమనగ | నురగులునువసయించుపు
రినిగిడ్పరచి||

వ|| ఇట్లుప్రచున్నద్వారకానగరంబుననిత్యోత్సవంబుచేలంగగోపాల
లచూడామణిలీలామానుషవిగ్రహబండయి భూజనంబులానందంబునొందన
వరసంబులు నెరపుచున్నకృష్ణదేవునిరూపరేఖావిలాసంబులుచెలికతైలవల
నవినిరుక్తిణీదేవిహరివరునిగాగోరి తనమనెరథంబుతెలుపుమనిబ్రాహ్మ
ణునిద్వారకానగరంబున కనిచిననతండువచ్చిహరితోవినవ్రించిననభిమతంబు
తెలిసిచనిసకలరాజలోకంబును జయించిరుక్తిణీదేవివివాహంబయ్యెనం
తక్రమక్రమంబునసత్యయు జాంబవతిమిత్రవిందసుక్షుణ్ణలక్షణబ్రహ్మకాళిం
దియనియెడు రాజకన్యలబెండ్లి మాడియత్యంతవయిభావంబుననెనమండ్రుప
ట్టపుతేవులనేలుచున్నంత||

త్రైపుట.

ధరణిమిత్రుడునరకదైత్యుడుతానుమదమునరాజకన్యల - జెరలుడె
చ్చియునునిదెమిక్కిలిచపలుడగుచు || అట్టిదయిత్యునిదనిమివేగమెయచట
నుండినరాజకన్యల - బట్టభద్రుడుశౌరిదెచ్చెనుబంగబురికి || తెచ్చివేగమె
పెండ్లియాడెనుదేవగణములుసన్నుతింపగ - నొచ్చమించకలేనితరుణుల
నుల్లసమన||

క||పదునాటువేలకన్యల || ముదమునబెండ్లాడెశౌరిమోహంబేమో!
సదయుండైయామగువల| యదనులుగురు తెరిగికూడహరికేతెలుసు||

క||అందరికినన్నిరూపులు|మందరధరుడపుడుదాల్చిమదనునికేళింజందన
గంధులగదిసెను|సందేహములేకచెలులుసంభ్రమమొప్ప||

వ|| ఇటువలెనెనమండ్రుపట్టపుదేవులయంచుపదనాటువేలగోప(స్త్రీ)
లమనంబులవారివారికిదమకంబులప్పొంగ దహప్రియండెన్నండెడబాయక
నాయందేమోహంబునవతింపుచున్నాడనుచు నందరిహృదయంబులురం
జిల్లి జెయుచున్నహరివిలాసంబుచూచుటకునారమండుద్వారకకువచ్చెనట
యెటువలెను||

ప్రభంగులు,

పద్మనాభమునుచుటబెట్టి-కావి- పంచెమంగులుజారగట్టి||పట్టుధోవతిత

నుజ్జుట్టి-మంచి-బలుపుడండము చేతబట్టి || దిట్టమమరగవీణెమెరయ మేటి-
వ్యమంత్రమునుదినివెలయ||అట్టెకృష్ణునిమహిమనొరయ- దాను-నచటిమ
కుములెల్లదెలియ|| పోగుబోనముతిండిదారి - తానుబొందికనురగజెలుపు
గూటి||వారిజాతునివద్దజేరి-యతనివాలాయముగనెపుడుగోరి||సారెసారె
సపినుతులమర-జేసిచాలవేడుకయింపుదనర||

వ|| ఇటులవిష్ణుభక్తుండైననారదుండు వినుతించినహరిరుక్మిణీసమే
కుండైయతినికి నఘ్నపాద్యాదులిచ్చి కనకరత్నప్రభలవెలుంగుగద్దయపై
హుచుండ నియమించికుశలంబడిగిన నాదివ్యమానియేమనుచున్నాడు.

జంపె,

నీకటాక్షముగలుగనీరజాసనసురులు - పాకారికెప్పుడునుబరణామ
మయ్య || సకలభూతములెల్ల సంతోషమునబొంగి- యకలంక చిత్తమునహా
షింఁచెనయ్య || ఇపుడుద్వారకనుండియాసతులవరియించు-నిపుణతకులో
కములనిన్నెంతురయ్య||క్షురుక్మిణీదేవినిందిరనుమదినంచు-వారిజాతుడవీ
వుపైకుంతపతికి || అనుచుబొగడినగృష్ణుడాదివ్యమానికిని - జనువుతోడను
నపుడుసన్మానమొసగె||

వ|| లంతనారదుండు సత్యభామమందిరంబునకునరిగిననచ్చట
జెలులతోబాచికలాడుచున్నహరినిస్తోత్రముజేసిజాంబవలీసదనంబునకునరిగి
నచ్చట నాహుగువతో ముచ్చటలాడుచున్న కేశవునిదర్శించి కాళిందీగృహం
బునకుబోయిననందాసుందరాంగికిదిలకంబుద్విచున్నవినుతించిమరియు నిం
టింటికేగిననచ్చటచ్చటనున్నవిలాసంబులెట్టివనిన.

సీ || ఒకయింటనింతిలోనుల్లాసమాడును నొకయింటసతిజేరియూర
డించు | నొకయింటగొప్పకునొప్పుగాజడలల్లు నొకయింటవనితతో నూగు
చుండు | నొకయింటదెరవకు నొనరగంధముబూయు నొకయింట నెలతకు
నొసగుచోడవు | నొకయింటసాధ్వికి నొసగునుజీరెలు మటియొకచేడకు
మడుపులిచ్చు | మటియొకతెగూడి రతికేళిమరులకొల్పు | మడుపులంది
చ్చునొక తెకుమనివిచెప్ప | విరులనందిచ్చు నొక తెకువేడూజూపు | నింటింట
నుసరింజంటగూడి|| *

ద్వీపద.

అప్పుడానారదు డాశ్చర్యమునను - డప్పకనింటింట దరుణులచెంత-
 నాయకృష్ణుండు పదిలుడయియున్న సోయగంబులుచూచి సొంపుదీపింప-న
 ఛటశౌరినిహగ్నంబుతోడ - పిచ్చులవిడిదాను వినుతులుచేసి - దేవనీమహి-
 సుంబు తెలియంగవశమె- భావజ్ఞులయినట్టిభక్తులయందు - దగిలివర్తింతువు
 తత్వమార్గమున - జగములకెల్లనుసాక్షివిసేవె - యనుచుబ్రార్థనచేసియరి-
 గెనారచుడు- మనముననుప్పొంగిమాధవుడంతః జేలులుతన్నెప్పుడుచేకొల్ప
 వను - జలువంబుతోబుర్రుస్త్రీలువేడుకను - గ్రొత్తపెండ్లిపూమారుగోపాల
 మూర్తి-జిత్తంబురంజిల్లినేవింతుమనుచు- గానుకలునుగొంచుకడుసంభ్ర-
 మమున- మానీమణులెల్లమాధవుగాంచి- మంగళారతిత్రిమక్కుర వతోడ
 బొంగుచుపాడిరాపూబోణులపుడు. *

మంగళము.

మంగళముగోపికాభదనావతారునను - మంగళమువైకుంఠమందిరు-
 నను - మంగళముకోట్యగ్రమహానీయతేజనను - మంగళముమమునేలుమా-
 ధవునను || జయమంగళం నిత్య శుభమంగళం || బాలుడైభూతకిని బరిమా-
 చి-వెగటుచే - గాలదన్నెనుబండి గర్వనుడగ - మేలుగానుడిగాలి మెడ-
 నులిమిబడవైచి - యాలీలజరియించు నీశునకును || జయ || గొల్లవాడలజ్ఞో-
 చ్చిగొల్లుచేయుచువెన్న - గొల్లలాడగముద్దుగున్నులెల్ల - మొమ్మిగగుమి-
 గూడి మ్రొక్కివేడినవారి - మెల్లనేభ్రమియించు మేటికిపుడు || జయ ||
 రేపల్లెపురిలోన రేపుమాపునువెలసి - గోపకాంతలనేత్ర కుముదములకు-
 నేపుననుశశిరీతి నింపుచూపెడుముద్దు- గోపాలమూర్తికినిశ్రీపతికిని|| జయ||
 జడివానలరుమిగుల జడిసియాదవులెల్ల గడువేగ మొరలిడగ గరుణజూచి -
 గొడుగుగా నెకప్రేలగొండతా ధరియించి - వడిగవారలబ్రోచు వనమా-
 లికి|| జయ || ఛాణూరముష్టికులజంపియునునాకంసు - స్రాణముల్ గొన్న
 గోపాలునకును - రాణించుద్వారకను రంజిల్లుచున్నట్టి - జాణునకువేదాం-
 తసారమణికి || జయ|| ఎనమండ్రుదేవులను నేలుచునునతివేడ్క - వినుతిగా
 బమనాటువేలసతుల- జనువిచ్చివారలకు సంతోషమొనరించు - వనజాక్షు-
 నకుభక్తవరచునకును || జయమంగళం - నిత్యశుభమంగళం. *

వ|| ఇటువలెశోభనాంగుడైనహరికిమంగళంబులుపాడి మానవతుల

కు జీనీజీనాంబరభరణంబులిప్పించినవారలు సంతోషంబునదమగృహంబు
లకుజనిరంతగోపాలుడుశ్రీలోలుండై సకలభోగభాగ్యంబు లనుభవించుచు
సుఖంబుండెనప్పుడు॥

జం పె.

పుత్రులునుమిత్రులును బాండుగావేలసినను - మిత్రులునుగూడుకొ
నిమెరసెమాధవుడు ॥ నిత్యకల్యాణములు నిండువేడుకనమర - సత్యసం
ధుడుశౌరిజనులబాలించె॥ ఎల్లలోకములెల్ల నెప్పుడునుగృష్ణుండు - మొల్ల
మిగగరుణించుమోదమిగుర్తోర్త. *

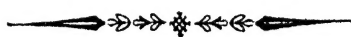
వల్లభకపనాటకసూత్రధారియైనగోపాలవిలాసంబుపరిక్షిత్తునకు
శుకయోగీంద్రుండు చెప్పినవిని పరమానందంబు సెందెనప్పుడు పారాశర్య
పుత్రుండేమనుచున్నాడు.

ద్వి ప ద.

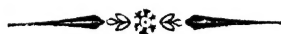
ఈకృష్ణుచరితంబునింపుతోడుతను - వాస్త్రుచ్ఛియెవ్వరువణానల్
సేయ - యెవ్వరు చడిచిన నెవ్వరువిన్న - నెవ్వరు వ్రాసిన నిందిరాధవు
డు - అయ్యురారోగ్యములయిశ్వర్యపదవి - పాయనికరుణచెబాగుగామెస
గు - నీవిష్ణుమాహాత్మ్యమిరవుగానెపుడు - భావంబులోనెంచ బాపము
ల్దొలగు - నిపుణ్యకథలెవరెంచినమెచ్చి - గోపాలకృష్ణుండుకోరికెల్
దీర్చు - నిపుణులయియీకృతి నెగడించువారు - నపరిమితోత్సాహమందుం
డనిజము - హరికథామృతసారమబ్బినయట్టి - నరులెల్లనురలనినారచుండని
యె - గావునశ్రీహరికథలుపఠించు - భావజ్ఞులకుమోక్షపదవులుగలవు -
నినియిష్టాశుకయోగి యానాశ్చిచ్చినను - వినిపరిక్షిత్తుండు వేడ్కలుప్పొంగ
నేనుధన్యుడనైతి నిపుణునివలన - నేనుసుకృతినై తినితరసాఖ్యములు - అ
బ్బెనటంచునునామానితోడ - నుబ్బుచునినె సోమహాళునుడు - సా
య్యజ్యపదవులు సాంబ్రాజ్యగరిమ - మాయతంబుగగల్గె హరికథవలన-
వినతుడైపదివేలవిధములబాగడి - తనమదిరంజిల్లి దగనుండెంత అనియి
స్లి సకలాత్ముడగురాముపేర - వనజా పకులుడైన వైభవుపేర - నాగ
మవేద్యుని యవనిజాప్రియుని - బాగుగా నామదిబ్రస్తులిజేసి - పరమభా
గవతంబు పదపర్యవచన - విరచితంబులలోక విభాతిగాను - నారామ

విభనకు నర్పణచేసి - సారంబుగన్నట్టి సరసుండనేను - మావంశచరితం
 బు మహిలోనవెలయ - సావధానంబుగా సన్నుతించెదను - పాకనా
 టీరెడ భాగ్యమెట్లనిన - నాకలిగొన్నట్టి యథులనెపుడు - పోషింపగలిగిన
 పుణ్యులటంచు - భూషింపు చుందురు భవనంబులందు - నట్టిమహాపుణ్య
 లవనిలోవెలసి - నెట్టినగీర్తుల నెగడినవారు - గోసబుద్ధారెడ్డికులపవిత్రుం
 డు - దానరాధేయుండు ధర్మవిహారి - కామితార్థంబులుకవులకు నొసగి
 రాజూయణములోనరశికుడయినిచె - గురుతుగాననుముల గుండ్రంబులం
 దు-సరసుండుబొమ్మన్నసత్రపులెన్న - శ్రీశయిలమునసదాశివునకు బ్రీతి
 భాసిల్లిగోపురప్రాకారతతులు - మంటపంబులు వెలయుచున్న కార్జునకుజంట
 భ్రమరాంబకుసదనంబులమర - గనకమయంబుగాగట్టించెగుట్లజనులుప్ర
 స్తుతిచేయజగతిలోపలను - దంకేళ్లయాచెన్నతగనధివరుల - మంగిటిగ
 త్నమయిమోదంబుతోడ - ధనకనకవస్తువుల్ తనియంగనిచ్చి - వినియంబు
 తో డనుషభ్యాతిగాంచె - బాలబ్రహ్మారెడ్డిప్రభుడుద్భవిల్లె - మేలుగా
 తనకనిమెరసె జిన్నన్న - పరికింపనతనికి బట్టిపెద్దన్న - యన్నపిన్నగురెడ్డి
 యతనికిబుట్టి - సన్నతుల్ గాంచెను సకలదిక్కులను - నతనికి జని
 యించెనర్కతేజుండు - మతిమంతుడగుపెద్ద మండలేంద్రుండు కాళికి
 దాబోయి కావీవిడెచ్చి - భాసిలురామేశు పదములు గొలిచి - తగనుజ్ఞా
 నంబనుతరుణిబెండ్లాడి - సుగుణవంతులమేటి సుతులనుగాంచె - విశ్వం
 బులోగడు విభ్యాతిగాను - విశ్వనాథుండన వెలసెనగ్రజుడు - వరుసగా
 శవరెడ్డివార్ధిగంభీరు - డరయబిన్నమరెడ్డి యంగడిరెడ్డి - నలుగురుసతు
 లునుసలుదిశలందు - జెలువంబుప్రబలిరి జనులునుతిలప - వారిలోనెం
 చగవంశవర్ధనుడు - పేరుపిన్నమరెడ్డిపెంపురమింప - సుముఖుడైయాచ
 కసురభూజమనగ - సమితమాజనులలోనతిమహాఘనుని - సతివగామాక్ష
 స్త్రయనఘ చారిత్ర - మతినిజ పతి నెట్లు మరువకదలచు - నిట్టిదంపతులకు
 నింపులు మిఱు - బుట్టిన వాడను భూజను ల్పాడగ - ప్రే మతోగణపతిపే

రును బెంపు - ధీమసంబున వెలయు ధీరుండు నేను - భాగవతాధిపతి బువ్వపద్య
 వచన - బాగుగారవియించి పండితుల్ మెచ్చ - నారామవిభునకు నర్పణ
 చేశి - గారవంబొప్పగా గాంచితిమేలు - నీవిలాసముభువి నెసగవద్ది -
 గోవిందుల్ మెచ్చగగోపాలుకృపను - సోముండుసూర్యుండు సురలుతార
 లును - భూమియు మొదలయిన భూతంబులందు - ఎందాకనుండు మోయింక
 ధాసరణి - యందాకయింక ధయభిలదిక్కులను - సలలితంబుగ శౌరి సం
 కీర్తనములు - చెలువైందనొప్పుచున్న రామకృపను. *

గో పా ల వి లా స ము - య క్ష గా న ము.

సం పూ ణ ము.

